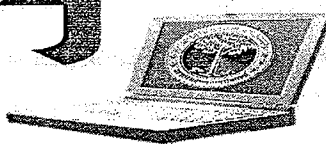

- ☆ ขานเศรษฐกิจ
- ☆ ผู้จัดการรายวัน
- ☆ กรุงเทพธุรกิจ
- ☆ ข่าวสด
- ☆ ประชาชาติธุรกิจ

ข่าว

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง 67/25 ถนนบางขุนนนท์ บางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

เกษตร

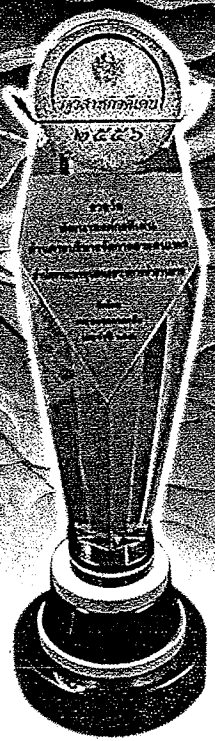
- ☆ แนวหน้า
- ☆ มติชน
- ☆ เดลินิวส์
- ☆ ไทยรัฐ
- ☆ สยามรัฐ

หน้า 2 ของ 10 กรกฎาคม

รายงานพิเศษ

เรื่อง กองบรรณาธิการ

ทย. เดินหน้าขับเคลื่อนองค์กร พร้อมพัฒนาสวนยาง 18 ล้านไร่ สู่ความยั่งยืน

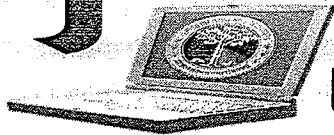
ผลผลิตเพิ่มหลายเท่าตัว
 ชึ่งประโยชน์สุขต่อเกษตรกร
 อีกทั้งเพิ่มพลังเศรษฐกิจของชาติ
 กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
 ชึ่งมุ่งมั่นช่วยปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดี

99

นายประสิทธิ์ นิมิตสิน
 รักษาการผู้อำนวยการกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
 "แม่ทัพใหญ่" แห่ง สกย.

- ☆ ขานเศรษฐกิจ
- ☆ ผู้จัดการรายวัน
- ☆ กรุงเทพธุรกิจ
- ☆ ข่าวสด
- ☆ ประชาชาติธุรกิจ

ข่าว

เกษตร

- ☆ แนวหน้า
- ☆ นิตยสาร
- ☆ เดลินิวส์
- ☆ ไทยรัฐ
- ☆ สมัยรัฐ

★ ธนาคารกรุงศรีฯ

นางประจักษ์ศิลปาคม
จากหน่วยงานต้นสังกัด

รางวัลที่ สกย. ได้รับ เป็นขวัญและกำลังใจแก่พนักงาน สกย. ทุกคน

รับประกาศเกียรติคุณ จาก สฟพอ จากโครงการห้อง e-CESS

ปณิธาน ของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง หรือ "สกย." หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กว่า 53 ปี หน่วยงานที่ทำงานเป็นผู้ให้ดูจ "พ่อพระ" แห่งนี้มีภารกิจหลักช่วยเหลือและ ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกยางพันธุ์ดีทดแทนยางเก่า พร้อมมอบคำแนะนำด้านวิชาการ เพื่อให้มีผลผลิตและรายได้เพิ่มขึ้น พร้อมๆ กับพัฒนาระบบ และกลไกตลาด ให้เกษตรกรชาวสวนยางได้รับความเป็นธรรมด้านการซื้อขาย และจัดตั้ง พัฒนาศูนย์เกษตรกรชาวสวนยางให้เข้มแข็ง มีศักยภาพในการพัฒนาอำนาจต่อรองสูงขึ้น

ดังคำปณิธานของ สกย.ข้างต้น

ผลก็คือ วันนี้อย่างพารากลายเป็นพืชที่มีความเข้มแข็งมากที่สุดตัวหนึ่ง ทั้งด้านการผลิตและการตลาด ส่วนหนึ่งคือผลงานการทำงาน ของ สกย.

ล่าสุด สกย. ควารางวัลรัฐวิสาหกิจดีเด่น ประจำปี 2556 ประเภทการพัฒนาองค์กรดีเด่น ด้านการบริหารจัดการ

สารสนเทศ เป็นการสะท้อนประสิทธิภาพของรัฐวิสาหกิจที่ไม่แสวงรายได้แห่งนี้ได้เป็นอย่างดี

นายประสิทธิ์ หมดเสน รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง รักษาการตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ในฐานะ "แม่ทัพ" แห่ง สกย.กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า

สกย.นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการทำงานของตั้งแต่ปี 2536 และมีการพัฒนามาโดยตลอด จนเข้าสู่ระบบการประเมินผลของสำนักงานคณะกรรมการกำกับนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) กระทรวงการคลัง

โดยการประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจจากตัวชี้วัดตัวหนึ่งคือ การบริหารจัดการสารสนเทศ เป็นตัวชี้วัดที่อยู่ในกลุ่มการพัฒนาและบริหารจัดการองค์กร

ดังนั้น เมื่อ สกย.ได้เข้าสู่การประเมินผลในปี พ.ศ.2552 เป็นต้นมา ในเบื้องต้นผลการประเมินการบริหารจัดการสารสนเทศขององค์กรมีผลคะแนนอยู่ในระดับค่อนข้าง

ต่ำมาก ถึงแม้ว่า สกย.จะใช้สารสนเทศเข้ามาช่วยในการทำงานมาเป็นระยะเวลาอันแล้ว แต่ระบบการบริหารจัดการสารสนเทศยังไม่ดีเท่าที่ควร

เนื่องจากที่ผ่านมา สกย.เน้นการพัฒนากระบวนสารสนเทศเพื่อบริการแก่กลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางเป็นหลัก ทำให้ไม่สามารถตอบสนองต่อภาพรวมของการทำงานทั้งหมดในองค์กรได้ ไม่ว่าจะเป็นผู้รับบริการขององค์กรทั้งภายในและภายนอก

ดังนั้นการพัฒนากระบวนสารสนเทศทุกๆ ระบบของ สกย. อาทิ การพัฒนางานภาคสนาม การบริหารการเงิน การบริหารพัสดุ ตลอดจนการเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้ต่างๆ ให้แก่พี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องยางพารา ได้มีโอกาสเข้ามาใช้บริการข้อมูลขององค์กรได้ เป็นต้น

สิ่งต่างๆ เหล่านี้ ได้พัฒนาขึ้นภายใต้แผนพัฒนาระบบสารสนเทศของ สกย. หวังว่าจะช่วยรองรับการให้บริการแก่ทุกภาคส่วนทั้งภายนอกและภายในองค์กร

แม้ทัพใหญ่ สกย.กล่าวเพิ่มเติมว่า จากนโยบายในการพัฒนาองค์กรในฐานะรองผู้อำนวยการ สกย.ฝ่ายวิชาการ ร่วมกับฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศได้รับมอบหมายให้มีการร่วมกันพัฒนาระบบสารสนเทศจนเป็นที่ยอมรับ และสามารถให้บริการได้ทั้งพนักงานในองค์กร และเกษตรกรชาวสวนยางทั่วประเทศได้ดียิ่งขึ้น

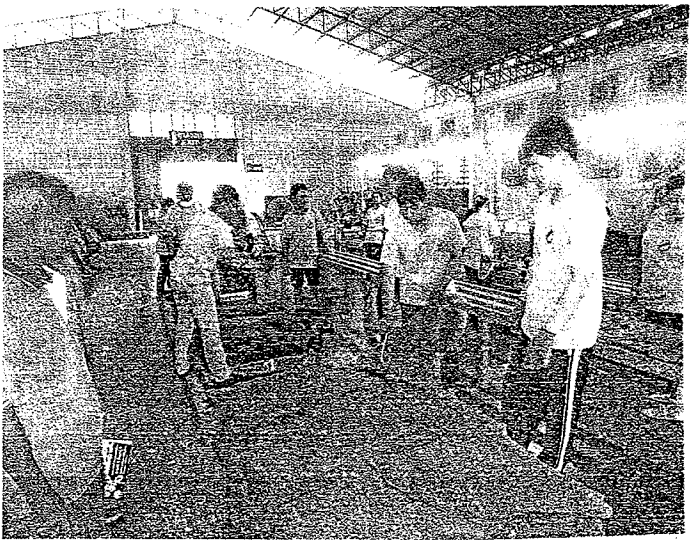
โดย สกย.ได้มีการจัดทำแผนพัฒนาระบบสารสนเทศขึ้นมา จนปัจจุบันเป็นฉบับที่ 3 นับว่าเป็นการวางมาตรฐานในการพัฒนาองค์กร โดยมุ่งเน้นความสอดคล้องกับการพัฒนาระบบสารสนเทศของประเทศและนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ด้วย

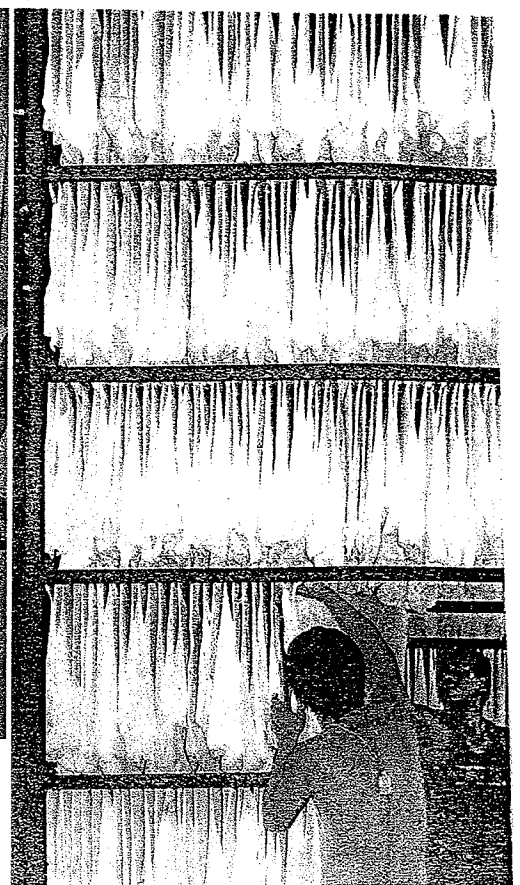
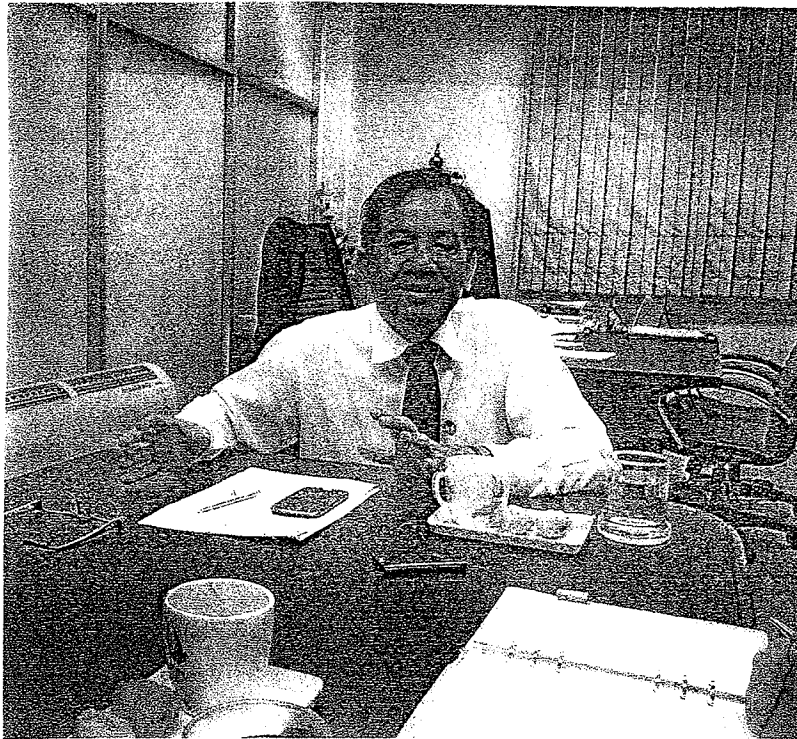
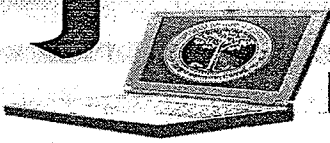
จนเมื่อประมาณกลางปี พ.ศ. 2556 ทาง สกย. ได้มีการพิจารณาการพัฒนากระบวนสารสนเทศของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจต่างๆ ทั่วประเทศ สกย. เป็นหนึ่งในองค์กรที่ได้รับพิจารณาและได้มีการสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรที่รับผิดชอบ ซึ่งทิศทางในการพัฒนาระบบสารสนเทศของ สกย. ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า

“ประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร สนับสนุนการบริหารจัดการและพัฒนาการให้บริการเกษตรกรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำสังคมชาวสวนยางไปสู่ความเข้มแข็ง ยั่งยืน”

หากการพัฒนากระบวนดังกล่าวสำเร็จ สกย.จะมีฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการยางพาราทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นรายชื่อเจ้าของสวนยาง พักดที่ดั่ง การปลูกยาง และการบริการเรื่องขอทุน เป็นต้น

ระบบสารสนเทศเหล่านี้ สามารถช่วยให้บริการข้อมูลแบบเบ็ดเสร็จช่วยลดต้นทุน และที่สำคัญช่วยลดระยะเวลาในการให้บริการแก่พี่น้องเกษตรกรชาวสวนยาง

ผลการพิจารณาปรากฏว่า สกย.ได้รับรางวัลรัฐวิสาหกิจดีเด่น ประเภทการพัฒนาองค์กรดีเด่น ด้านการบริหารจัดการสารสนเทศ เพราะ สกย. มีแผนชัดเจน และมีวิสัยทัศน์ในการทำงานเพื่อบริการเจ้าของสวนยางและผู้ที่เกี่ยวข้อง

จากผลการดำเนินงาน สกย.สามารถนำแผนดังกล่าวมาใช้ในการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นได้นั่นเอง

“เป็นครั้งแรกที่เราได้รับรางวัลนี้ นับว่ามีคุณค่าอย่างยิ่งในการทำงาน รางวัลนี้จะเป็นกำลังใจในการทำงานกับพนักงาน สกย.ทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความสามัคคี และความกระตือรือร้น รู้จักเรียนรู้และพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา ทำให้องค์กรได้รับความสำเร็จในครั้งนี้ได้อย่างภาคภูมิใจ” รักษาการผอ.สกย.กล่าว อย่างภาคภูมิใจ

สกย. องค์กรนำร่อง โครงการ e-CES

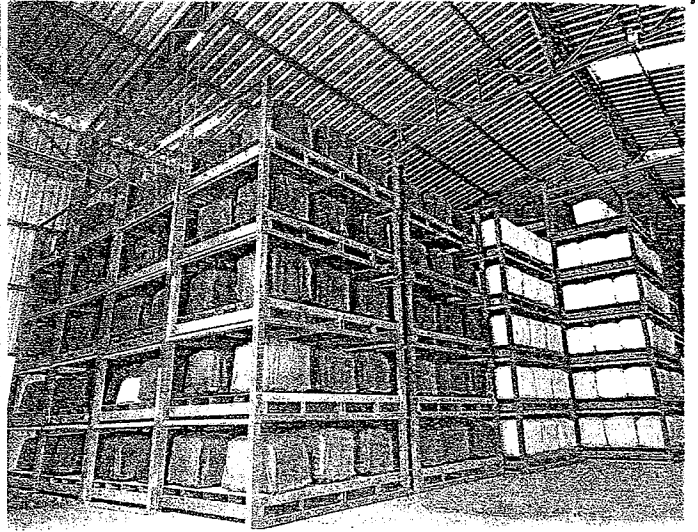
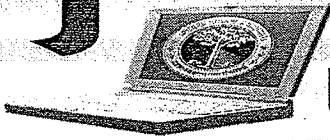
ใช้มาตรฐาน NPMS ตามมาตรฐาน ISO 20022

นอกจากรางวัลดังกล่าวแล้ว เมื่อช่วงเดือนตุลาคม 2556 ที่ผ่านมา สกย. ยังได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณ ในฐานะองค์กรนำร่องโครงการระบบชำระเงินสงเคราะห์อิเล็กทรอนิกส์ (e-CES) เพื่อบริการแก่ผู้ส่งยางออกนอก

ราชอาณาจักร ด้วยการใช้มาตรฐาน NPMS ที่สอดคล้องตามมาตรฐาน ISO 20022 จากสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) สพทอ. ซึ่งเป็นองค์การภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ไอซีที) จับมือกับสมาคมสื่อสารการเงินระหว่างธนาคารนานาชาติ (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication: SWIFT) องค์กรระดับโลกเป็นครั้งแรกในเอเชีย เพื่อหนุนกลุ่มการเงินไทยและ AEC เทียบเท่ามาตรฐานโลก

นายประสิทธิ์ กล่าวว่า ตามนโยบายของรัฐบาลได้ใช้ระบบ NSW ซึ่งเกี่ยวข้องกับการทำงานของภาครัฐบาลและภาคเอกชน ในส่วนของ สกย. นั้น มีหน้าที่ในการรับชำระเงินสงเคราะห์จากผู้ประกอบการที่ส่งยางออกจำหน่ายสู่ต่างประเทศ

ที่ผ่านมา สกย. ได้มีการประสานงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินการจัดทำระบบ NSW ขึ้นเพื่อรองรับระบบการให้บริการที่จะพัฒนาขึ้นตามนโยบายของรัฐบาล และมีการให้ความรู้ ประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการในการใช้ระบบชำระเงินสงเคราะห์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นอีกหนึ่งทางเลือก กับทาง สกย.

ระบบนี้จะช่วยย่นระยะเวลาในการทำงาน และยังสามารถลดค่าใช้จ่ายต่างๆ ของทั้งผู้ประกอบการและทางสกย. เองด้วย ทำให้การรับชำระเงินสงเคราะห์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในขณะนี้ผู้ประกอบการเข้าร่วมนำร่องใช้ระบบ NSW หรือระบบการชำระเงินสงเคราะห์อิเล็กทรอนิกส์นี้จริงทั้งสิ้น 5 บริษัท ประกอบด้วย บ.ททวิน จำกัด, บ.รับเบอร์พลาเนท จำกัด, บ.ไทยรับเบอร์ลาเทคซ์คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน), บ.ไทยรับเบอร์ เอช พี เอ็น อาร์ จำกัด และ บ.ไทยรับเบอร์ลาเทคซ์กรุ๊ป จำกัด

นอกจากนี้ สกย.ยังมีการทำบันทึกข้อตกลงร่วมกับธนาคารเพื่อร่วมให้บริการรับชำระเงินสงเคราะห์กับ 3 ธนาคารด้วยกัน ได้แก่ ธนาคารทหารไทย ธนาคารกรุงไทย และธนาคารไทยพาณิชย์ โดยผลการดำเนินการที่ผ่านมาผู้ประกอบการที่ส่งยางออกต่างประเทศได้กล่าวชมการทำงานของระบบ NSW ว่ามีประสิทธิภาพมาก

ผลตอบรับจากการดำเนินงานที่ผ่านมา ผู้ประกอบการมีความยินดีที่จะใช้ระบบนี้ เพราะสะดวกในการใช้งาน เนื่องจากผู้ประกอบการไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาชำระเงินที่ สกย. แต่เปลี่ยนเป็นการหักเงินจากบัญชีของผู้ประกอบการโดยตรง

แต่ทั้งนี้ ในช่วงต้นที่จะปรับเปลี่ยนการให้บริการจะต้องค่อยเป็นค่อยไป เนื่องจากมีบริษัทที่นำร่องเพียงแค่ 5 บริษัทเท่านั้น จากทั้งหมดกว่า 100 บริษัท

รักษาการ ผอ.สกย. กล่าวเพิ่มเติมว่า จะเร่งทำการประชาสัมพันธ์ให้กับผู้ประกอบการได้เข้าใจในระบบ และวิธีการทำงานของระบบการชำระเงินสงเคราะห์อิเล็กทรอนิกส์

เพื่อให้ผู้ประกอบการหันมาใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ของเราเพิ่มมากขึ้น

พร้อมทั้งมีการพัฒนาการปรับปรุง และต่อยอดระบบการชำระเงินสงเคราะห์อิเล็กทรอนิกส์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะลดค่าใช้จ่ายขององค์กร และสามารถจะตรวจสอบการส่งออกยางไปยังต่างประเทศได้ง่ายยิ่งขึ้น และระบบสามารถรองรับกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้บริการผู้ประกอบการส่งยางออกโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมศุลกากรได้อย่างสอดคล้องและมีเสถียรภาพมากที่สุด

นอกจากรางวัลที่ได้รับแล้ว ทีมงานจึงถือโอกาสนี้สัมภาษณ์พิเศษ “แม่ทัพใหญ่” สกย.เกี่ยวกับหลายๆ ประเด็นในวงการยางพารา

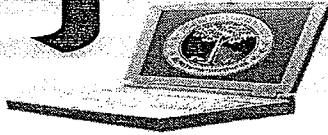
งบประมาณปีละ 1 พันล้าน

ไม่เพียงพอต่อการดูแลชาวสวนยาง 18 ล้านไร่

สกย. มีรายได้ 10% จากการจัดเก็บเงิน CESS หรือภาษีส่งออกยาง หรือประมาณปีละ 1,000 ล้านบาท เงินจำนวนนี้เพียงพอต่อการบริหารงาน สกย.ที่มีสำนักงานอยู่ทั่วประเทศ และยังคงดูแลสวนยางกว่า 18 ล้านไร่ ทั่วประเทศหรือไม่

นายประสิทธิ์พูดถึงประเด็นที่ว่า งบประมาณ 10% จากเงิน CESS ที่ได้รับ หรือประมาณ 1,000 ล้านบาท แต่ต้องใช้ในการบริหารจัดการอาชีพที่ทำรายได้ให้ประเทศเป็นแสนๆ ล้าน / ปี หรือผลผลิตมากกว่า 3 ล้านตัน

รวมถึง รายได้จากอุตสาหกรรมไม้ ที่มีอัตราการโค่น 280,000 ไร่/ปี และมีการแปรรูปทำรายได้ปีละกว่าแสนล้านบาท

"ในภาพรวมของยางทั้งหมด ทั้งอุตสาหกรรมยาง และอุตสาหกรรมไม้ยางแล้ว มีมูลค่ารวมประมาณ 7 แสนล้านบาท ถ้าหากเรามองถึงสิ่งที่ สกย.ทำ ค่าใช้จ่ายที่ สกย. ใช้จ่าย แต่ละปี เพียงพันกว่าล้าน ถือเป็นการลงทุนที่ต่ำ เมื่อเทียบกับรายได้ที่ได้มา"

เมื่อถามถึงการดำเนินงานของ สกย. ที่ต้องดูแลเกษตรกรชาวสวนยางทั่วประเทศ ครอบคลุมและทั่วถึงหรือไม่ รอง ผอ.สกย. ยอมรับว่ายังไม่ทั่วถึง ทั้งเจ้าหน้าที่และงบประมาณ

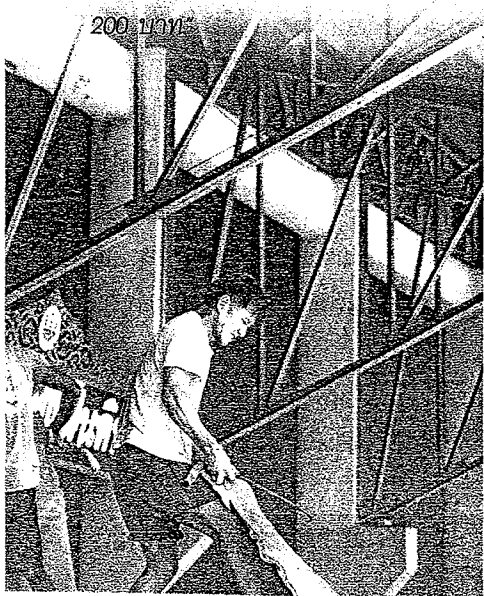
ปัจจุบัน สกย. มีสำนักงานอยู่ 58 จังหวัด เป็น สกย. จังหวัด 46 แห่ง และมีศูนย์ปฏิบัติ อยู่ 12 แห่ง โดยได้รับงบประมาณดำเนินหลักจากการเก็บเงิน Cess 10% ปีละประมาณ 1,000 บาท

แต่อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัติกองทุนสวนยางระบุว่ารายได้ของ สกย. ยังมาจากผลกำไรของเงินกองทุน และอีกส่วนหนึ่งมาจากงบประมาณแผ่นดิน

อุตสาหกรรมยางไทยจะอยู่รอด ต้องส่งเสริมปลายน้ำ

นายประสิทธิ์ มองว่า การลงทุนเพื่อให้เกิดการเพิ่มมูลค่ายางสิ่งที่สำคัญที่ประเทศไทยต้องทำโดยด่วน คือ อุตสาหกรรมปลายน้ำที่นำวัตถุดิบยางมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์

"การแปรรูปยางชั้นกลางน้ำ มูลค่าเพิ่มขึ้นนิดเดียว จาก 80 บาทเพิ่มเป็น 85 บาท แต่การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ จาก 80 บาทเราเพิ่มต้นทุนไปซัก 50-60 บาท แต่ขายได้ถึง 200 บาท"

การแปรรูปยางเป็นผลิตภัณฑ์ จึงเป็นก้าวสร้างมูลค่าเพิ่มได้หลายเท่า

แต่อุตสาหกรรมยางไทยกลับพึ่งพาอุตสาหกรรมต้นน้ำและกลางน้ำ อีกทั้งยังขาดการวิเคราะห์ความต้องการของตลาด และ ดีมานด์ ชัฟฟลาย ของโลก จึงขาดการวิเคราะห์และจัดการว่า ตลาดมีความต้องการยางเท่าไร จำเป็นจะต้องปลูกยางเท่าไร จึงจะเกิดความสมดุล มิฉะนั้นแล้วปัญหาในระดับต้นน้ำจะเกิดขึ้น อย่างที่กำลังเกิดอยู่ ณ ตอนนี้

ทั้งนี้ปัญหาราคายางในปัจจุบันมี 2 ทาง คือ ทาง ดีมานด์ และชัฟฟลาย เมื่อทั้ง 2 ทางไม่สัมพันธ์กันจึงเกิดปัญหา กล่าวคือเมื่อตลาดโลกมีความต้องการใช้ยางน้อยลง แต่การผลิตยังเท่าเดิมหรือสูงขึ้น ราคายางจึงตกต่ำ

"ยางเป็นสินค้าอุปโภค ไม่ใช่สินค้าบริโภค ดังนั้น ความจำเป็นในการใช้ยางจึงขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจโลกด้วย เพราะว่ายางธรรมชาติที่เราผลิต เขาจะเอาไปใช้ในอุตสาหกรรมยางล้อ ซึ่งตลาดโลกเกิดการชะลอตัว แต่เมื่อเศรษฐกิจโลกดีเขาก็ต้องการใช้ยางมากขึ้น"

แต่แนวทางแก้ไขคือ ทหารู้ว่าทำอย่างไรให้ยางพาราเข้าไปทดแทนกับวัสดุอื่นๆ เพิ่มมากขึ้น ทั้ง พลาสติก และ ยางสังเคราะห์ เป็นต้น

นายประสิทธิ์มองว่า แนวทางการทำให้เกิดความยั่งยืนของเกษตรกรผู้ผลิตยางคือ การทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ในภาวะที่ราคายางลดลง ภายใต้อพื้นที่ปลูกเท่าเดิม อย่างการเสาะหาสายพันธุ์ใหม่ให้ผลผลิตสูงมาปลูกแทนยางพันธุ์เก่าผลผลิตต่ำ และการแปรรูปยางเพื่อเพิ่มมูลค่า เป็นต้น

ส่งเสริมสถาบันเกษตรกรแปรรูปยาง

แนวทางการแก้ไขปัญหายางระยะกลาง

รักษาการ ผอ.สกย. ให้ข้อมูลว่า โครงสร้างการทำสวนยางในประเทศไทย ต่างจากโครงสร้างการปลูกยางของต่างประเทศ เช่น ประเทศมาเลเซีย เป็นต้น ส่วนใหญ่เป็นส่วนยางขนาดใหญ่ที่ลงโดยบริษัทถึง 40%

แต่โครงสร้างประเทศไทย 90% เป็นรายย่อย เจ้าของสวนยางส่วนใหญ่เป็นชาวบ้าน และเกษตรกร ทำให้อัตราต้นทุนการผลิตยางของไทยสูงกว่ามาเลเซีย

แนวทางแก้ไขคือ ควรแก้ปัญหาโดยการให้เกษตรกรในแต่ละพื้นที่มารวมตัวกันเป็นกลุ่ม หรือ เป็นสหกรณ์ เพื่อปรับโครงสร้างสวนยางให้ใหญ่ขึ้น สามารถปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตให้ดีขึ้นกว่าเดิม และลดต้นทุนลง

"ที่สำคัญยังสามารถสู้กับคู่แข่งคือ มาเลเซีย อินโดนีเซียได้ ถ้าประเทศไทยรวมกลุ่มเกษตรกรได้ จะทำให้ต้นทุนการผลิตยางแปรรูปลดลง แต่ได้ราคาดีขึ้น"

ดังนั้นแนวนโยบายการแก้ไขปัญหาราคายางของกระทรวงเกษตรฯ บอกชัดว่าจะไม่เข้าไปแทรกแซงราคา แต่นโยบายจะทำอย่างไรให้เกษตรกรมีความเข้มแข็ง

อย่างนโยบายการแก้ไขปัญหาราคายางระยะกลางที่จะสนับสนุนเกษตรกร ในจำนวนเงิน 5,000 ล้านบาท จากอภส. เพื่อให้สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรชาวสวนยาง นำไปสร้างโรงงาน หรือที่มีโรงงานอยู่แล้วให้นำไปปรับปรุง ให้การผลิตยางมีคุณภาพส่งออกมากขึ้น โดยมีอยู่ 5 ประเภท ได้แก่ โรงงานอัดก้อน โรงงานยางแผ่นรมควัน โรงงานน้ำยางข้น โรงงานยางแท่ง และโรงงานยางคอมปาวด์

"โครงการนี้กรมส่งเสริมสหกรณ์เป็นเจ้าภาพ ดูแลเกษตรกร โดยมี อภส. เป็นแหล่งเงินทุน มีระยะเวลาการกู้ไม่น้อยกว่า 5 ปี โดยรัฐบาลจะให้เก็บดอกเบี้ย นี่จึงเป็นการแก้ปัญหาในระยะกลาง"

เมื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตยางให้เกษตรกร รัฐบาลก็มีโครงการต่อเนื่องเพื่อรองรับการผลิตยางของเกษตรกร โดยการยกระดับมาตรฐานตลาดยางที่อยู่ภายใต้การดูแลของ สกย. ให้สูงขึ้น

"สกย.คิดเสมอว่า ภาวพัฒนาเกษตรกรให้เข้มแข็ง และสามารถดูแลผลผลิตของตนเองได้ เพื่อให้การผลิตยาง

มีประสิทธิภาพมากขึ้น ถ้าหากสามารถดูแลให้เป็นไปตามรูปแบบอย่างนี้ ราคายางก็จะไม่ตก และไม่เกิดการประท้วงขึ้นเหมือนที่ผ่านมา เพราะเกษตรกรมีความเข้มแข็งทั้งการผลิตและการตลาด"

ขณะเดียวกันในอนาคตการเพิ่มพื้นที่การปลูกยางอาจจะไม่มากอย่างอดีต และอาจจะลดลง เนื่องจากมาตรการ "โซนนิ่ง" หรือการกำจัดพื้นที่ปลูกพืชเกษตร เพื่อที่จะให้เกิดผลประโยชน์สูงสุด ใช้ทรัพยากรดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด พื้นที่ไหนไม่เหมาะแก่การปลูกยางจะไม่มี การส่งเสริม

อย่างเช่นการปลูกยางในที่ลุ่มแถบภาคอีสาน ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม เพราะน้ำใต้ดินตื้น ระยะแรกอาจจะปลูกได้ แต่เมื่อต้นยางอายุ 4-5 ปี รากยางหยั่งลงใต้ดินจะชะงักการเจริญเติบโต และปัญหาภัยแล้ง แทนที่ 6 ปี จะกรีดยางได้ อาจต้องใช้เวลามากกว่านั้น และผลผลิตต่ำ จนไม่คุ้มต่อการปลูกยาง

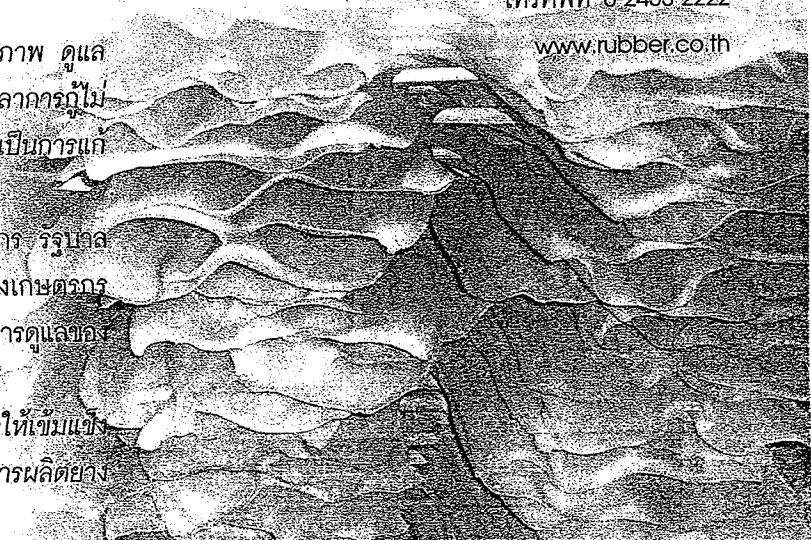
ขณะเดียวกันพื้นที่ภาคใต้ก็มีโซนนิ่งการปลูกยาง แต่ส่งเสริมให้ปลูกปาล์มน้ำมันทดแทน โดยโค่นต้นยางพาราที่มีอายุเกิน 25 ปี ซึ่งมีอยู่ประมาณล้านกว่าไร่ โดยสามารถขายไม้ยางได้ในราคาดี และมีการสนับสนุนเงินกรณีปลูกยางแทน ไร่ละ 16,000 บาท หรือถ้าเกษตรกรหันไปปลูกปาล์ม น้ำมันแทน จะได้เงินสนับสนุนอีกไร่ละ 20,000 กว่าบาท ๘

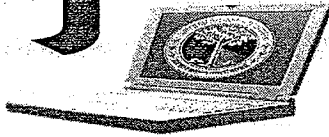
ขอขอบคุณ

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
67/25 ถนนบางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2433-2222

www.rubber.co.th

สหกรณ์ สกย. พิษณุ ขายยางตรงโรงงานยางแท่ง 70 ตัน/เดือน ทำกำไรสมาชิกเพิ่ม

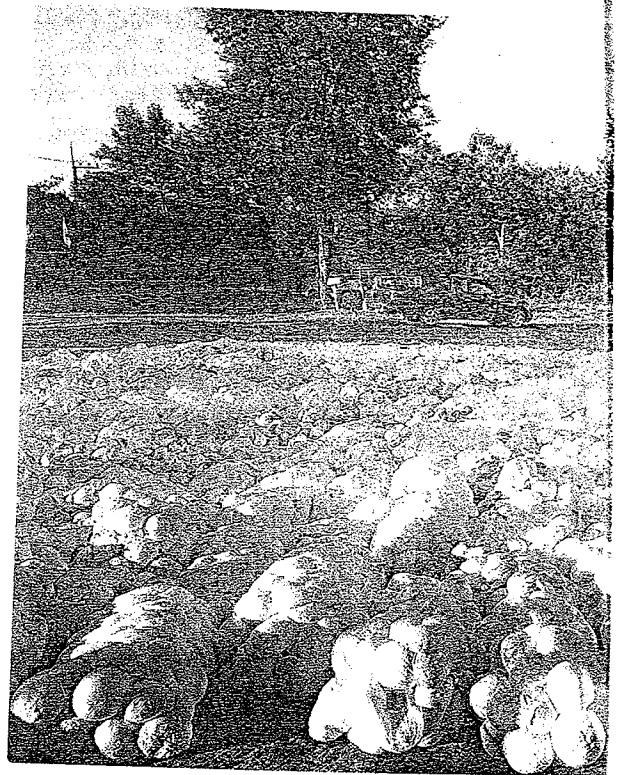
เกษตรกรมักจะถนัดและชำนาญ “การผลิต” มากกว่า งานด้าน “การตลาด” หรืองานขาย ทั้งๆ ที่งานตลาดคือ “หัวใจ” ของกระบวนการ

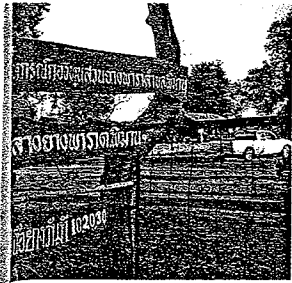
ถ้าเกษตรกรผลิตสินค้าดีมีคุณภาพเท่าไร แต่มีภาวะ “ตกม้าตาย” เรื่องการตลาด

อย่างไรในพืชอุตสาหกรรมอย่าง ยางพารา เองก็เช่นกันที่เจอปัญหา เพราะแม้เกษตรกรจะผลิตยางได้มากเท่าไร แต่อาจจะขาดทุนได้ถ้าตลาดตัน

ทางออกที่ดีและปลอดภัยก็คือ เกษตรกรยุคใหม่ต้องชำนาญทั้งการผลิตและการตลาด

แต่ศักยภาพของเกษตรกรรายสองราย อาจจะไม่เพียงพออำนาจด้านการตลาดมากพอ เท่ากับการรวมกลุ่ม ในรูปของสถาบันเกษตรกร เมื่อเกษตรกรหลายรายนำผลผลิตมารวมกันจนมีปริมาณและคุณภาพ ก็สามารถต่อรองและอาจกำหนดราคาได้

คณะกรรมการและเจ้าหน้าที่สหกรณ์ สกย.พิมานจำกัด เกิดจากการรวมตัวกันของเกษตรกร 120 ราย นำผลผลิตยางก้อนถ้วยมารวมกันขาย โดยมีการควบคุมคุณภาพ ก่อนจะนำไปส่งขายตรงกับโรงงานผลิตยางแห่ง STR 20 ไม่ต้องผ่านพ่อค้า

ดังตัวอย่างของ สถาบันเกษตรกรด้านยางพาราแห่งหนึ่งใน อ.นาแก จ.นครพนม ที่เกิดจากการรวมตัวกันของเกษตรกร 120 ราย นำผลผลิตยางก้อนถ้วยมารวมกันขาย โดยมีการควบคุมคุณภาพ ก่อนจะนำไปส่งขายตรงกับโรงงานผลิตยางแห่ง STR 20 ไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง ทำให้ขายยางได้ราคาสูงกว่าตลาดท้องถิ่น

ขณะเดียวกันราคาซื้อขายยางของกลุ่มเกษตรกรแห่งนี้ยังเป็น "เครื่องค้ำยัน" ราคาภายในท้องถิ่นให้สูงขึ้น พ่อค้าไม่สามารถกดราคาได้มากนัก

สถาบันเกษตรกรดังกล่าวคือ สหกรณ์กองทุนสวนยางพาราตำบลพิมาน จำกัด

สหกรณ์แห่งนี้ก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2554 โดยมีแกนนำที่เป็นเกษตรกรชาวสวนยาง จำนวน 15 ราย หลังจากประสบปัญหาราคายางตกต่ำ และมักจะถูกพ่อค้าคนกลางกดราคา

จากนั้นจึงมีการเชิญชวนเกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่ ต.พิมาน อ.นาแก เข้ามาเป็นสมาชิกสหกรณ์ โดยเฉพาะรายที่สวนยางให้ผลผลิตแล้ว จนได้สมาชิกเพิ่มเป็น 90 คน มีหุ้น 300 หุ้น เป็นเงิน 150,000 บาท (ปัจจุบันมีสมาชิกกว่า 120 คน)

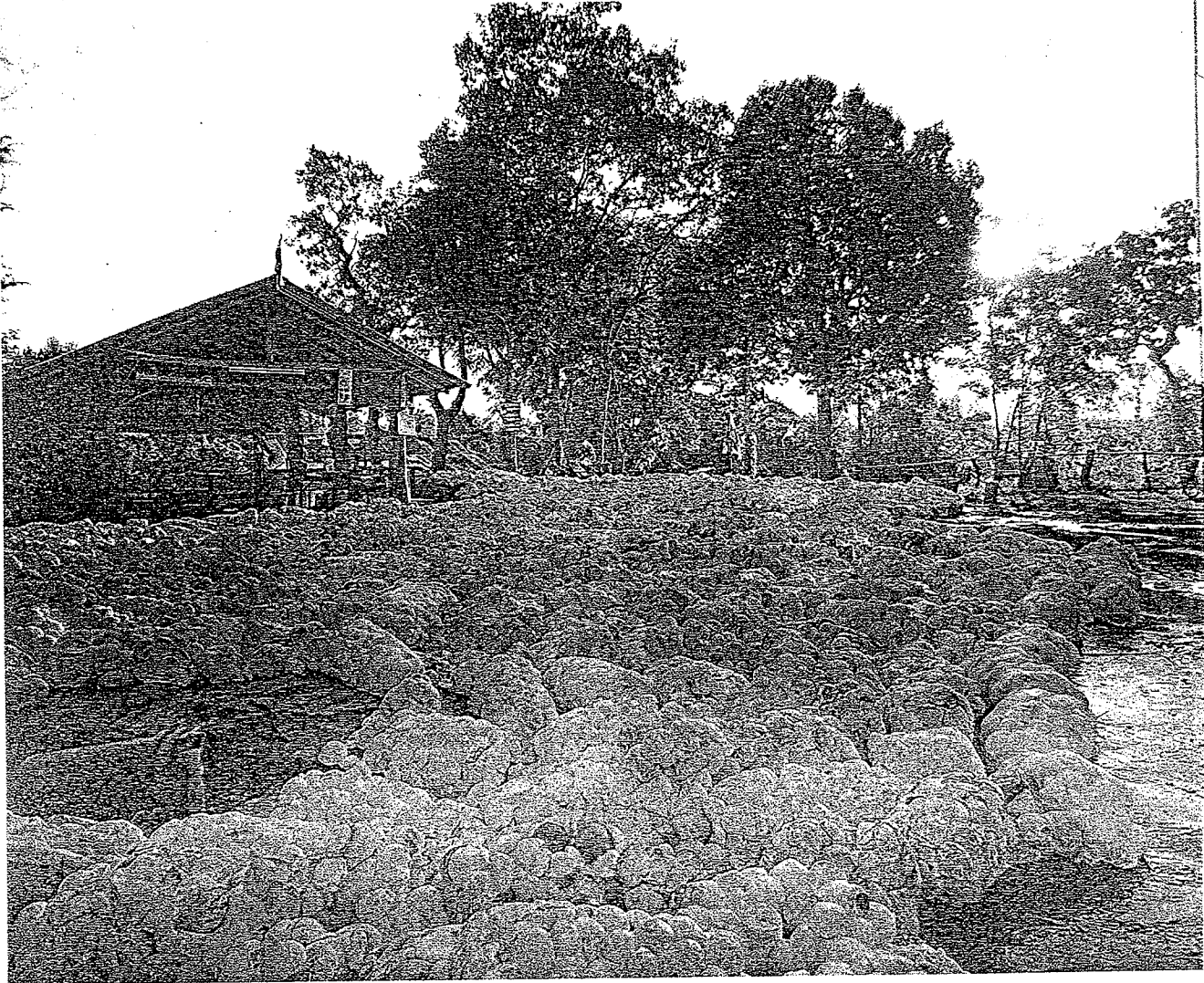
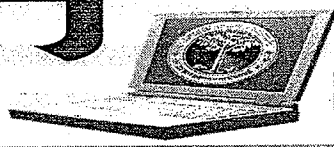
พร้อมกับจดทะเบียน เป็น กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรกรชาวสวนยางพาราตำบลพิมาน เมื่อเดือนมีนาคม 2554

เป้าหมายของการตั้งกลุ่ม คือ การดึงเกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกสหกรณ์ พร้อมกับการพัฒนาศักยภาพการผลิตของสมาชิก ผ่านการอบรมและให้ความรู้ ทั้งด้านการผลิตและตลาด โดยร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง อย่าง สกย. และอำนาจในการจัดหาแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ อย่าง ธกส. เป็นต้น

นอกจากนั้นยังสร้างตลาดที่เข้มแข็งและเป็นธรรมขึ้นในพื้นที่ ให้สมาชิกนำยางมาขายแก่สหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน มีผลประโยชน์ร่วมกัน และยังเพิ่มอำนาจในการกำหนดราคายางในท้องถิ่น เป็นต้น

ช่วงแรกรวมยางสมาชิก ขายพ่อค้าระบบประมูล ก่อนส่งขายโรงงานเอง

กิจกรรมของกลุ่มคือ การเปิดตลาดกลางขึ้นมาเพื่อให้สมาชิกนำยางก้อนถ้วยมารวบรวมและขายพ่อค้าด้วยระบบประมูล โดยมีกลุ่มเป็นตัวกลาง

ธุรกิจหลักของสหกรณ์แห่งนี้คือ การรวบรวมยางก้อนถ้วย มากกว่า 15 ตัน/ครั้ง หรือประมาณ 70 ตัน/เดือน ส่งขายตรงกับโรงงานยางแท่งในพื้นที่ใกล้เคียง จำนวน 2 บริษัท การขายตรงกับโรงงาน สามารถช่วยพยุงราคาขายของสมาชิก

ผลจากการตั้งตลาดกลางขึ้นมา ทำให้สมาชิกสามารถขายยางก้อนถ้วยได้ราคาสูงขึ้นกว่าเดิม และเกิดการซื้อขายที่เป็นธรรมมากขึ้น จนเป็นที่น่าพอใจ

แต่ก็เป็นแค่ช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น เพราะหลังจากนั้นกลุ่มต้องหันมาซื้อขายจากสมาชิก และส่งขายโรงงานผลผลิตยางแท่งเอง

“เพราะพ่อค้าให้ราคาต่ำ” อนันต์ ขันทอง ประธานกลุ่มในขณะนั้น ให้ข้อมูล และขยายความว่า

แม้จะขายผ่านการประมูล แต่ก็มีบ่อยครั้งที่ขายได้ราคาต่ำ เพราะพ่อค้าเองก็ขี้วักัน เพื่อลดราคาขายในท้องถิ่น เมื่อพ่อค้าจับมือกันลดราคา เกษตรกรก็ยังคงต้องเสียเปรียบ ก่อนจะเปลี่ยนมาซื้อขายจากสมาชิกส่งขายตรงกับโรงงานเอง โดยไม่ต้องผ่านพ่อค้า

“สหกรณ์จะบวกกำไรจากการซื้อขายสมาชิกนิดหน่อย อย่างพ่อค้าซื้อ 30 บาท สหกรณ์จะซื้อ 32 บาท สูงกว่า 1-2 บาท/กก. สมาชิกอยู่ได้ สหกรณ์อยู่ได้”

เท่ากับว่ากลุ่มวิสาหกิจฯ “สวมหมวก” เป็นพ่อค้าขายเต็มตัว

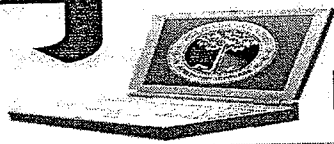
กู้เงิน ธกส. 2 ล้าน แก้ไขสภาพคล่องเงินทุนหมุนเวียนซื้อขายสมาชิก

แต่หลังจากกลุ่มหันมาซื้อขายสมาชิกส่งโรงงาน ปัญหาเริ่มแรกก็คือ ประสบกับการขาดเงินทุนหมุนเวียนในการซื้อขายจากเกษตรกร จึงต้องหาเงินเพิ่มเพื่อแก้ปัญหา

ทางออกคือกู้เงินดอกเบี้ยต่ำจาก ธกส. จำนวน 2 ล้านบาท เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนซื้อขายยางกับสมาชิก และส่วนหนึ่งนำมาซื้อปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ย ยาฆ่าแมลงสมาชิก และเปิดรับสมาชิกเพิ่มอีก 100 คน มีทุนเรือนหุ้นเพิ่ม 200,000 บาท

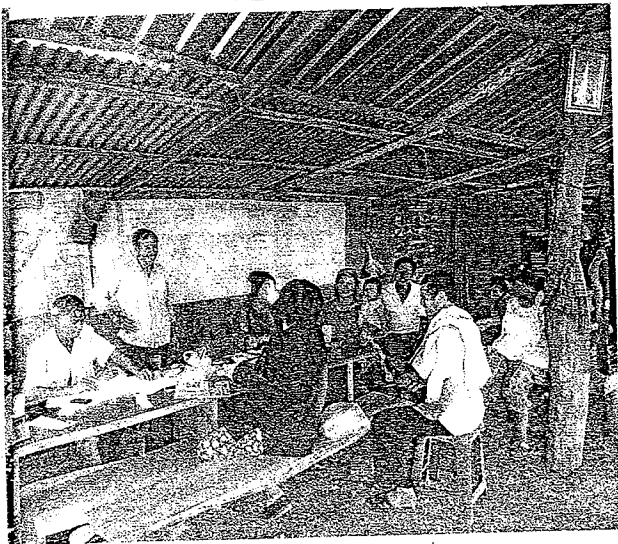
- ☆ งานเศรษฐกิจ
 - ☆ ผู้จัดการรายวัน
 - ☆ กรุงเทพธุรกิจ
 - ☆ ข่าวสด
 - ☆ ประชาชาติธุรกิจ
- หน้า ๕) วันที่ ๒๕ ธ.ค. ๕๖

ข่าว

เกษตร

- ☆ แนวหน้า
 - ☆ มติชน
 - ☆ เวิลด์
 - ☆ ไทยรัฐ
 - ☆ สยามรัฐ
- หน้า ๕) วันที่ ๒๕ ธ.ค. ๕๖

เดือน พ.ค. 55 เป็นช่วงที่ราคายางตกต่ำจนเกิดวิกฤติมากกว่าเดิม ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลพวงจากการชะลอตัวของตลาดโลก รัฐบาลจึงมีโครงการพัฒนาศักยภาพสถาบันเกษตรกรเพื่อรักษาเสถียรภาพราคายาง เพื่อช่วยเหลือชาวสวนยางกลุ่มแห่งนี้จึงจดทะเบียนเป็น สหกรณ์กองทุนสวนยางพาราตำบลพิมาน จำกัด เพื่อเข้าร่วมโครงการของรัฐที่ระบุว่าต้องเป็นสถาบันเกษตรกรที่มีการจดทะเบียนถูกต้อง

สหกรณ์ทำการรวบรวมยางจากสมาชิกส่งขายเข้าโครงการของรัฐ ผลก็คือ ทำให้เกษตรกรขายยางเข้าโครงการได้ราคาสูงกว่าท้องตลาด ตามราคาประกันของโครงการ

สหกรณ์ซื้อขายยางตรงโรงงาน 70 ตัน/เดือน

กิจกรรมหลักของสหกรณ์แห่งนี้ คือการรวบรวมยางก้อนถ้วย มากกว่า 15 ตัน/ครั้ง หรือประมาณ 70 ตัน/เดือน ส่งขายตรงกับโรงงานยางแท่งในพื้นที่ใกล้เคียง จำนวน 2 บริษัท ได้แก่ บริษัท รับเบอร์แลนด์ โปรดักส์ จำกัด จ.มุกดาหาร ในเครือ ศรีตรัง ยักษ์ใหญ่โรงงานยางของไทย และบริษัท เอ็มเท็กซ์ แล้วแต่ว่าจะเลือกขายให้กับโรงงานไหน โดยพิจารณาจากราคาซื้อเป็นหลัก

"การกำหนดราคาซื้อ สหกรณ์จะอิงราคาหน้าโรงงานเป็นหลักแบบวันต่อวัน"

อนันต์ให้เหตุผลว่าการที่สหกรณ์ซื้อขายจากสมาชิก โดยตัดกลไกดพ่อค้าคนกลาง แล้วขายตรงกับโรงงาน สามารถช่วยพยุงราคายางของสมาชิกให้สูงขึ้น และมีผลอ้างอิงกับตลาดท้องถิ่น ทำให้ราคายางในตลาดท้องถิ่นสูงขึ้น อย่างถ้าสหกรณ์ซื้อขายก้อนถ้วย 30 บาท/กก. ร้านทั่วไปจะซื้อ 30 บาทไม่ได้แล้ว ก็จะต้องขยับราคามาอย่างน้อย 1 บาทหรือเท่ากัน เพื่อดึงผลผลิตยางในพื้นที่

การที่สหกรณ์เล่นบทพ่อค้า ประธานสหกรณ์บอกว่า เกิดการขาดทุนในการขายยางบ่อยครั้ง เพราะสหกรณ์ต้องซื้อราคาสูงกว่าตลาด หวังให้สมาชิกขายได้กำไร

"แต่ก็เป็นการขาดทุนไม่มากนัก สหกรณ์ยังรับได้ แต่คนที่ได้เต็มๆ คือ สมาชิก"

สิ่งที่สมาชิกได้ก็คือ ได้เงินไวเหมือนกับการขายให้พ่อค้า ชั่งยางแล้วได้เงินทันที แต่ที่ต่างจากการขายให้พ่อค้าคือ สหกรณ์ไม่มีกรกดราคา แต่จะซื้อราคาสูงกว่า แต่คุณภาพยางต้องอยู่ภายในข้อบังคับของสหกรณ์

คุณภาพยางก้อนถ้วย 8 มัดขึ้นไป ไร้สิ่งปลอมปน

คุณภาพยางก้อนถ้วยที่สหกรณ์รวบรวมจะมีข้อกำหนด คือ เป็นยางที่กรีต 8 มัดขึ้นไป โดยไม่กรีตยางทับหน้า (ไม่กรีตยางก่อนเก็บขาย หรือก่อนเก็บขายต้องหยุดกรีต 1 คืน) และที่สำคัญคือ ปราศจากสิ่งเจือปน เช่น เศษไม้ และหิน เป็นต้น

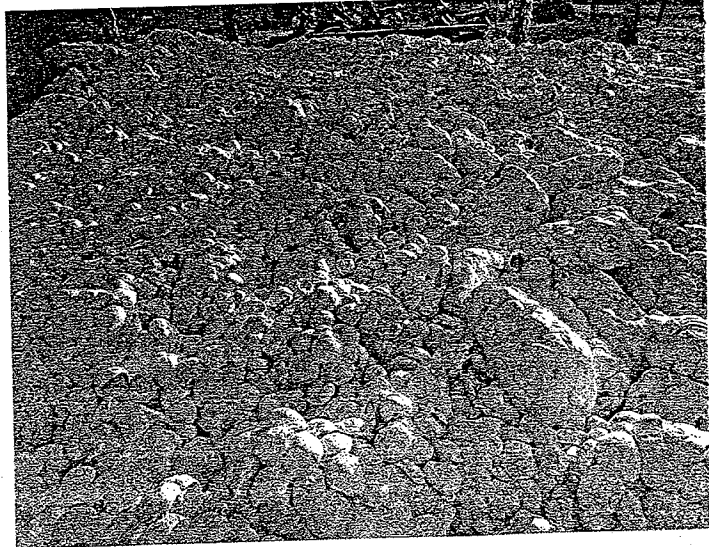
"ถ้ายางไม่ตรงตามที่เรากำหนดก็จะให้สมาชิกนำกลับไป"

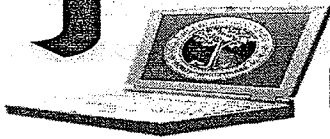
ทั้งนี้สหกรณ์จะรับซื้อยางก้อนถ้วยจากสมาชิก ทุกวันที่ 10 20 และ 30

สำหรับมาตรการตรวจรับ

ตัวอย่างก้อนถ้วยของโรงงานมีดังนี้

1. ยางก้อนถ้วยแต่ละก้อนจะมีน้ำหนักไม่เกิน 2 กิโลกรัม

2. หากยางมีขนาดใหญ่เกินกว่า 2 กิโลกรัม หรือขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเกิน 10 นิ้ว ต้องผ่าออกเพื่อตรวจสอบคุณภาพและสิ่งปลอมปนที่แอบแฝงมาในก้อนยาง

3. ผู้ขายต้องทำความสะอาดเบื้องต้นโดยนำสิ่งแปลกปลอมออกให้หมด เช่น เชือก ขยะ ถูบ้วย เศษพลาสติก เหล็ก หิน ดิน ทราวย ฯลฯ

4. ไม่รับซื้อยางก้อนผสมปนขาว แป้งมัน กากแก๊ส กากแป้งมัน ยางอื่นที่ไม่ใช่ยางพารา หากโรงงานตรวจสอบพบ จะหักเงินทันที

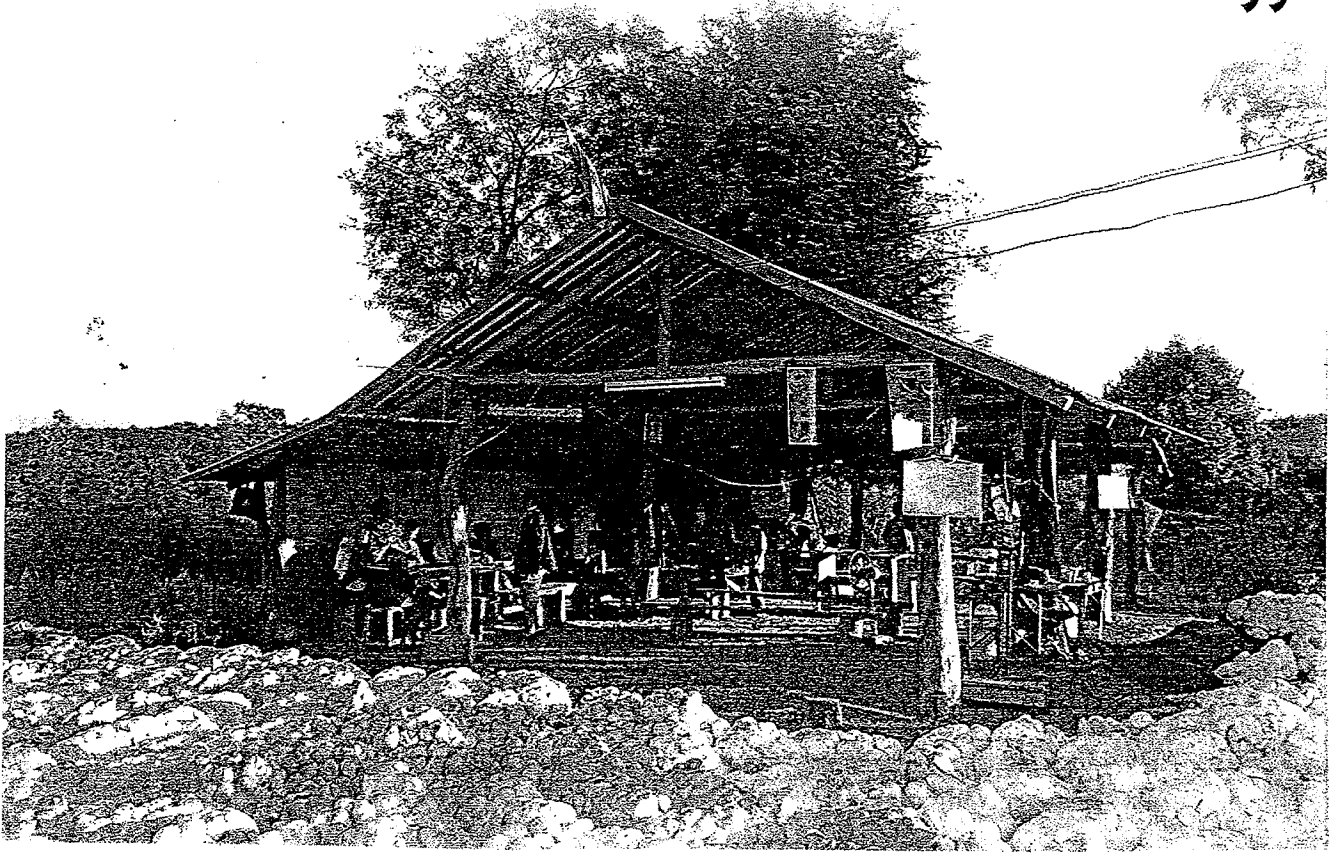
ยางก้อนถ้วยที่มีคุณภาพดีจะต้องไม่มีสิ่งปลอมปนในวัตถุดิบ และเป็นยาง 8 มีดขึ้นไป ใช้ระบบกรีด 2 วัน เว้น 1 วัน

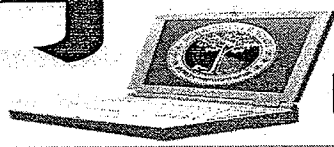
ผลกระทบจากสถานการณ์ราคายางตกต่ำ เกษตรกรยังกัดฟันอยู่ได้

ประธานสหกรณ์สะท้อนผลกระทบจากราคายางตกต่ำของสมาชิกว่า ราคายางก้อนถ้วยขณะนี้ตลาดท้องถิ่นอยู่ที่ 30 บาทกว่าๆ/กก. ยังถือว่าราคาต่ำมากเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านๆ มา

"อย่างน้อยๆ ต้อง 35 บาทขึ้นไป เพราะต้นทุนการทำสวนยางค่อนข้างสูง โดยเฉพาะต้นทุนแรงงานที่สูงถึง 30-40% ของรายได้"

สำหรับสวนยางที่เจ้าของสวนทำเองในครอบครัวถือว่ายังกัดฟันอยู่ได้ แต่ถ้าคนที่มีสวนหลายๆ ไม่สามารถทำเองได้ทั้งหมดต้นทุนจะสูง รายได้จากส่วนแบ่งก็น้อย เจ้าของสวนรายได้ลดลง คนกรีดยังได้เงินลดลงจนเมื่ออยู่ไม่ได้เขาก็จะไปหาสวนยางใหม่หรือ ไปหาอาชีพอื่นทำ

แต่เขابอกว่า สหกรณ์กำลังมองธุรกิจแปรรูปยาง ก้อนถ้วยเป็นยางเครป ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งในการเพิ่มมูลค่า ยางให้สูงขึ้น

“เราซื้อยางก้อนจากสมาชิกอยู่แล้ว ก็น่าจะทำการแปรรูปเป็นยางเครปเพื่อเพิ่มมูลค่า แต่ยังอยู่ในช่วงของการเริ่มต้นธุรกิจ ยังไม่มีทุนที่จะเข้ามาดำเนินการอย่างเพียงพอ เพราะเงินหลักๆ ต้องใช้ในการหมุนเวียนซื้อยางสมาชิก”

แม้ราคาตกแต่ สวนยาง ก็ยังทำงาน และสร้างความเป็นอยู่ที่ดีให้คนอีสาน

“แม้ว่ายางจะเป็นพืชตัวใหม่ของภาคอีสาน แต่คิดว่า เป็นอาชีพที่ยั่งยืน เป็นตัวเลือกที่ดีของชาวอีสาน ถึงราคาจะตก มาขนาดนี้ยังพออยู่ได้ ดีกว่าพืชหลายๆ ตัวที่ทำมา มีรายได้ อย่างน้อยเดือนละ 3 ครั้ง ไม่ต้องรอรายได้รายปีรายครั้ง ป็อย่างพืชไร่ที่พวกเราเคยทำกัน

ถ้าใครมีที่สัก 10 ไร่ปลูกยาง รายได้เดือนหนึ่งก็ 30,000-40,000 บาทแล้ว ถ้ามีเยอะกว่านั้นก็รายได้เพิ่มตาม แต่ถ้าราคายาง 35 บาทขึ้นไปก็จะดีเลย” ประธานสหกรณ์ สกย.พิมาน ให้ความเห็น ๘

คณะกรรมการสหกรณ์ สกย. พิมาน จำกัด
อนันต์ ชันทอง ประธานสหกรณ์ โทรศัพท์ 08-2856-8171
ก่อเกียรติ กายซิม เลขานุการ
ศักดิ์ดา ปัญญาพอ ทรัพย์สิน

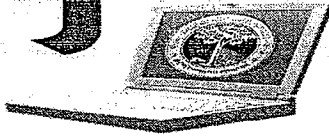
รรมการ

- สมพล วงศ์อคะ
- เชอน วันโนนาม
- สมพิศ ชสังมี
- บุญลักษณ์ ไทยสุน
- กัญญา สมบูรณ์
- สง่า ศรีชาติหลวง
- ทวาน พิงยะ
- วงศ์ ไทยสุน
- ธรรมรงค์ ไทยสุน
- บุญกวีจาง ไทยสุน
- วาสนา ศรีสระโทก

ขอขอบคุณ

สหกรณ์กองทุนสวนยางตำบลพิมาน จำกัด
164 หมู่ 6 บ้านคอนพัฒนา ต.พิมาน
อ.นาแก จ.นครพนม 48130

แม้ว่ายางจะเป็นพืชตัวใหม่ของภาคอีสาน แต่คิดว่า เป็นอาชีพที่ยั่งยืน เป็นตัวเลือกที่ดีของชาวอีสาน ถึงราคาจะตก มาขนาดนี้ยังพออยู่ได้ ดีกว่าพืชหลายๆ ตัวที่ทำมา มีรายได้ อย่างน้อยเดือนละ 3 ครั้ง ไม่ต้องรอรายได้รายปีรายครั้ง ป็อย่างพืชไร่ที่พวกเราเคยทำกัน

ประธานเครือข่ายเกษตรกรสลกนคร

โทษทัณฑ์จากการผลิตยางแผ่นดิบและก้อนถ้วย 70 ไร่

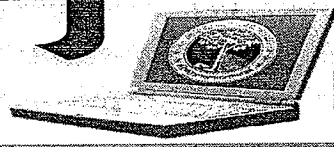

สลกนครนับเป็นอีกจังหวัดหนึ่งของภาคอีสานที่เหมาะแก่การปลูกยางพารา เพราะอยู่ในพื้นที่ "ลุ่มน้ำโขง" ซึ่งมีลุ่มน้ำสาขามากถึง 38 ลุ่มน้ำ มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,537 มม./ปี

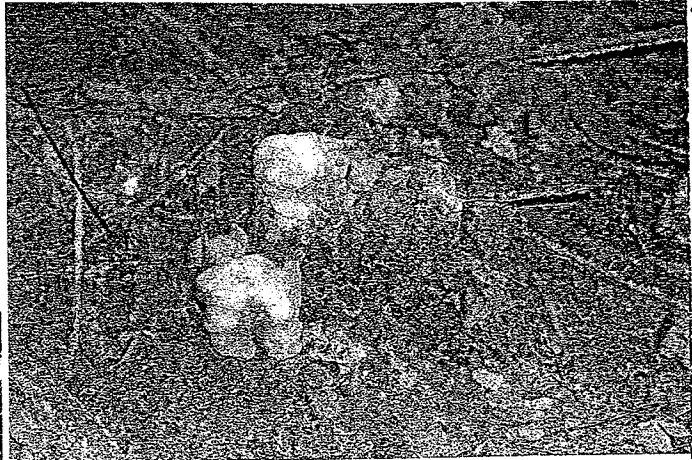
นับว่าเหมาะแก่การปลูกยางอย่างยิ่ง แต่อาจจะยกเว้นพื้นที่นา เป็นต้น

หากแต่ในอดีตพื้นที่แห่งนี้ คือ แหล่งปลูกพืชไร่ที่สำคัญ เช่น มันสำปะหลัง อ้อย และข้าว คือ พืช 3 ตัวหลัก

วิมล ภาววิไล ณ อุตตมศึกษาเกษตรกรรมจังหวัดสกลนคร ยิงจันทน์ คือแก่นนำชาวสวนยางคนสำคัญของจังหวัดสกลนครปลูก 2 ไร่เมื่อครั้งมีแล้วเกือบ 8-9 ปี ในสวนวังภูมิ

ผศ. เกษนภาพชาวสวนยางสลกนคร บอกว่าชาวสวนยางในพื้นที่ไม่ได้ทำสวนยางอย่างเดียว แต่ยังมีการจัดสรรพื้นที่ทำพืชอื่นๆ เสริมด้วย ทั้ง มันสำปะหลัง ข้าว และพืชไร่อื่นๆ โดยเฉพาะข้าว

ดินที่ดีต้องเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของไส้เดือน ที่คอยทำตัวเป็น "จอม" พรวันดินในสวนยางพร้อมๆ กับการเติมปุ๋ยจากมูลของมัน เจ้าของสวนมองว่าเพราะมีการใช้อินทรีย์ร่วมกับเคมี จึงทำให้ดินดี

แต่กลับมีเกษตรกรผู้กล้าปลูกยางไม่มากนัก แม้จะมีกล้ายางแจกฟรีก็ตาม

คงเป็นเพราะยางพาราเป็นพืชที่ต้องใช้เวลาปลูกนาน 6-7 ปี กว่าจะให้ผลผลิต เมื่อปลูกแล้วก็ไม่ว่าจะมีผลผลิตหรือเปล่า แยกไปก่อนนั้น คือ จะเอาไปขายที่ไหน

เกษตรกรจึงมองไม่เห็นแสงไฟส่องทางจากยางพาราสุดท้ายเมื่อไม่มีใครกล้าปลูก ในฐานะเกษตรกรอำเภอ "นักส่งเสริมปลูกยางจำเป็น" จึงต้องหันมาปลูกยางเองบนเนื้อที่ 24 ไร่

"ไม่รู้หรือรู้ว่าสภาพพื้นที่เหมาะสมหรือเปล่า แต่เหมือนว่าปลูกให้เกษตรกรรู้ว่ายางปลูกได้"

แต่ก็ยังไม่มากเท่าที่ควร จนเมื่อราคายางเริ่มขยับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับมีผู้ปลูกหลายรายเริ่มให้ผลผลิต จึงเพิ่มความมั่นใจให้แก่เกษตรกรได้มาก

ปรากฏว่าสวนยางที่ปลูกจำนวน 24 ไร่ 7 ปี หลังจากนั้นเริ่มให้ผลผลิตน้ำยางออกมา อีกทั้งราคาอยู่ในระดับที่ชาวสวนยิ้มปากกว้างเพราะราคาไม่ต่ำกว่า 60 บาท/กก.

ยางราคาเท่านี้ส่งกลิ่นหอมไปเตะจมูกเกษตรกรรายอื่นให้หันมาปลูกและดูแลจัดการสวนยางมากขึ้น

แม้แต่มาโนชเองก็อดที่จะลงทุนพื้นที่ปลูกยางเพิ่มจากเดิมอีก 2 แปลง รวมทั้งหมดเป็น 70 ไร่

ส่วนผลผลิตก็ได้เก็บรวบรวมมาทำยางแผ่นดิบ ซึ่งเป็นประเภทยางที่ได้รับความนิยมในห้วงเวลานั้น

แต่ภายหลังเมื่ออุตสาหกรรมยางแท่งเติบโต จึงมีการส่งเสริมให้เกษตรกรหันมาผลิตยางก้อนถ้วยเพื่อป้อนโรงงานยางแท่งมากขึ้น และกำลัง "เสพติด" การทำยางประเภทนี้เพราะทำง่าย สะดวก ต้นทุนต่ำ ได้เงินเร็ว

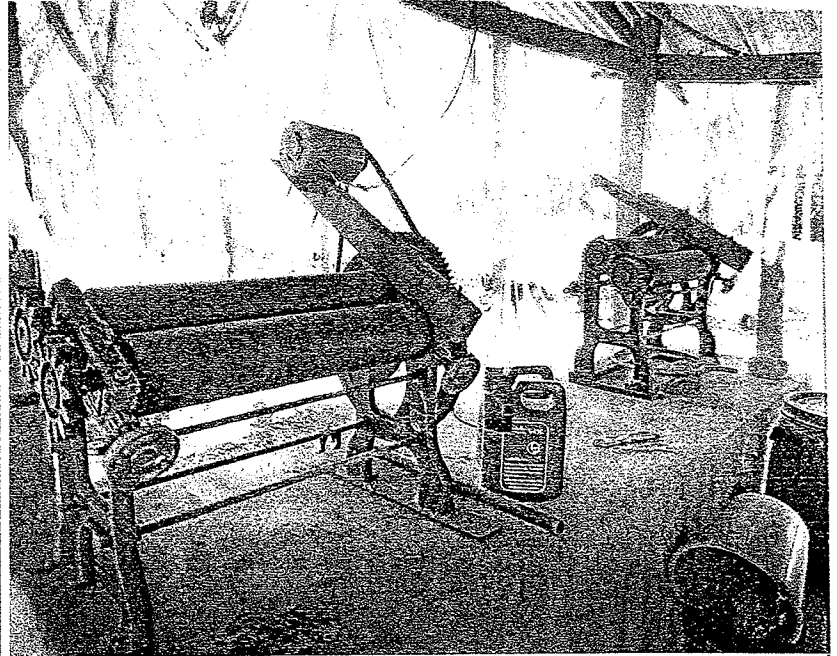
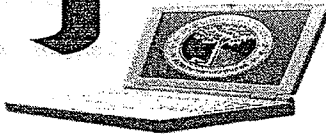
แต่เมื่อมีการส่งเสริมปลูกยางขึ้นในภาคอีสาน ในยุค "อีสานเขียว" เกษตรกรก็ยังไม่ไว้วางใจพืชแปลกถิ่นตัวนี้ พร้อมกับคำถามที่ว่า จะปลูกได้ไหม มีน้ำยางไหม ถ้ามีแล้วจะทำไปขายที่ไหน

ก่อนจะมีเกษตรกรหัวก้าวหน้า ใจกล้า ตัดสินใจปลูกนำร่อง จนเมื่อเริ่มเปิดกรีดได้ ให้ผลผลิต ยางพาราจึงได้รับความสนใจมากขึ้น และมากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อยางราคาสูง เมื่อเปรียบเทียบกับพืชไร่ชนิดอื่น

เนื่องจากตลาดโลกมีความต้องการใช้ยางสูง นับจากนั้นเป็นต้นมายางก็โตแบบไม่หยุดจุดไม่อยู่ในจ.สกลนคร และรวมถึงภาคอีสาน

มาโนช ภูษาวิศิษฐ์ ประธานเครือข่ายสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางสลกนคร คงจะรู้เส้นทางเดินโตของอาชีพสวนยางในจังหวัดนี้เป็นอย่างดี เพราะในยุคเริ่มต้นมีแต่ขรุขระ

มาโนช คือ อดีตเกษตรกรอำเภอในหลายอำเภอของสกลนคร เขาเริ่มต้นปลูกยางตั้งแต่ปี 2543 เพราะไม่มีชาวบ้านปลูก หลังจากทีภาครัฐยุคนั้นมีการส่งเสริมเกษตรกรชาวไร่หันมาปลูกยาง หวังยกระดับความเป็นอยู่และหลุดพ้นจากความยากจน

น้ำยางสด หลังจากเก็บจากสวน เตรียมเข้าสู่การทำยางแผ่นดิบ

หลายคนบอกว่าที่ชาวสวนยางอีสานไม่ทำยางแผ่นดิบ เพราะเครื่องจักรทันสมัยสูง อาจจะไม่จริงนัก เพราะเครื่องจักรสามารถใช้เล็กๆ แบบมอเตอร์ ซึ่งเงินลงทุนไม่ถึง 1 แสนบาท อย่างการลงทุนทำยางแผ่นของมาโนช

เพียงแต่สวนยางของมาโนชจะเลือกทำยางทั้ง 2 ประเภท คือ ยางก้อนถ้วยและยางแผ่นดิบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าจะผลิตยางประเภทไหนให้เหมาะแก่ฤดูกาล

อย่างไรในช่วงต้นฤดูเปิดกรีด และฤดูฝนจะหันมาทำยางก้อนถ้วยเพราะทำง่าย เพียงแค่หยอดน้ำกรีดทำให้แข็งตัวในถ้วยแล้วเก็บขาย

ขณะที่ฝนก็เป็นอุปสรรคทำให้ระยะเวลาการกรีดและเก็บเกี่ยวน้อยลง บางช่วงฝนตกเป็นสัปดาห์จนไม่สามารถกรีดยางได้ ผลผลิตจึงไม่มากพอสำหรับนำไปทำยางแผ่นดิบ

จนเมื่อถึงช่วงต้นหนาวปริมาณน้ำยางจะเพิ่มมากขึ้น จนสามารถนำมาทำยางแผ่นดิบได้

อย่างไรก็ตามยางก้อนถ้วยและยางแผ่นดิบมีราคาแตกต่างกันอย่างชัดเจน ทั้งมาตรฐานและราคาขาย เพราะยางแผ่นจะมีราคาสูงกว่า สามารถสต็อกไว้ต่อรอราคาตลาดได้

ผิดกับยางก้อนถ้วยที่ไม่มีมาตรฐานการซื้อ มีน้ำปะปนอยู่ในเนื้อยางจำนวนมาก จึงมักจะถูกตัดราคาซื้อจากพ่อค้าและโรงงาน

ยางก้อนถ้วยจึงเต็มไปด้วยจุดอ่อนด้านการซื้อขาย มาในทวีเคราะห์ั่วสาเหตุที่เกษตรกรนิยมทำยางก้อนถ้วยทั้งที่ได้ราคาต่ำ เป็นเพราะทำง่าย ได้เงินไวทีละ...!!!

“ขายยางก้อนถ้วยมันเสียเปรียบพ่อค้า เพราะมีน้ำอยู่ในเนื้อยางมาก พ่อค้าก็เลยกดราคา แล้วเขาก็ใช้สายตาดูลักษณะยาง”

ขณะเดียวกันพ่อค้าเมื่อนำไปขายโรงงานก็มักจะถูกกดราคาจากโรงงานด้วยเช่นกัน

“พ่อค้าเวลาซื้อยางจากเกษตรกรต้องขนส่งไปโรงงาน มีการพักยางให้น้ำไหลลงจากกระบะรถ จากนั้นจะนำยางก้อนถ้วยไปสู่มตรวจเพื่อหาค่า *DRC*

“กว่าจะได้ชั่งน้ำหนักยางก็หายไปเยอะแล้ว นี่คือการกดราคาทางอ้อมของโรงงาน เมื่อโรงงานซื้อต่ำ พ่อค้าก็ต้องกลับมากดราคาซื้อยางกับเกษตรกร”

ทำง่าย ไม่เสียเวลา ไม่เปลืองแรงงาน คำนิยามการทำยางก้อนถ้วยของเกษตรกร

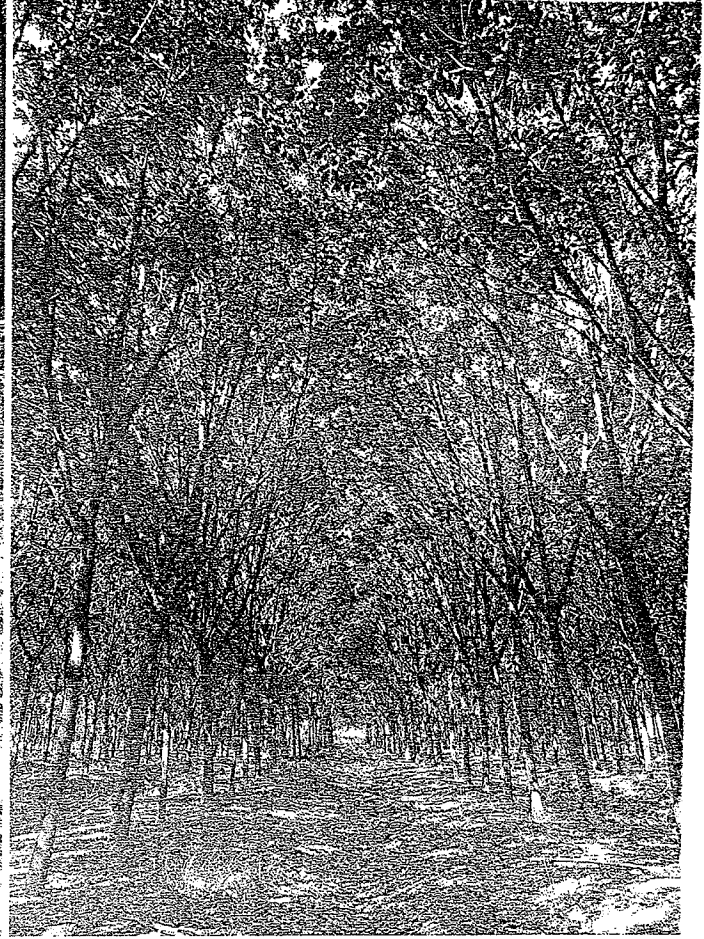
แต่เมื่อมองกันด้านผลตอบแทน ยางแผ่นดิบย่อมจะมีภาษีมากกว่า

“ยางแผ่นเก็บไว้ขายเมื่อไหร่ก็ได้” มาโนชบอกข้อดีของยางแผ่น

การขายเมื่อไหร่ก็ได้ หมายความว่า การเก็บสต็อกยางในยามราคาตกต่ำและนำออกขายในช่วงราคาที่เหมาะสม

“กระบวนการทำยางแผ่นใช้เวลามากกว่า แล้วคนทำต้องทำเป็นด้วย เพราะถ้าทำออกมาแล้วยางไม่สวยก็จะได้คุณภาพ ถูกคัดตกเกรด แต่ถ้าทำดี ๆ อาจจะได้ยางอย่างน้อยเกรด 3”

แต่ปัญหาก็คือ เกษตรกรอีสาน “เสพติด” การทำยางก้อนถ้วยเสียแล้ว

คนงานกำลังเก็บน้ำยางสดในช่วงต้นฤดูหนาว เพื่อนำไปทำยางแผ่นดิบ ซึ่งเป็นฤดูกาลที่ต้นยางผลิตน้ำยางออกมามากที่สุด

แนวทางการแก้ไข คือ การให้เกษตรกรรวมกลุ่มกัน แปรรูปร่าง เพื่อเพิ่มมูลค่าและลดการเอาเปรียบด้านราคาจากพ่อค้าอย่าง โดยอาจจะเข้าโครงการกู้ยืมเงินจาก ธกส. ที่รัฐบาลอนุมัติมา 5,000 ล้านบาท ให้สถาบันเกษตรกรทำการแปรรูปร่าง และหนึ่งในแนวทางที่น่าสนใจ คือ การทำยางเครป "แต่ทำยางเครปก็จะต้องขายเข้าโรงงานอยู่ดี ถ้าทำไม่มีคุณภาพก็อาจจะถูกกดราคาจากโรงงานเหมือนอย่างที่ทำแล้วโดนกดก็ได้" มาโนชตั้งข้อสังเกตในทางลบ

เพราะโรงงานมักจะทำทุกวิถีทางเพื่อลดต้นทุนการผลิต ทางหนึ่ง คือ การลดต้นทุนวัตถุดิบ

แม้จะมีการแปรรูปร่างมาก็ไม่ได้หมายความว่าเกษตรกรจะมีรายได้เพิ่มเสมอไป ตรารบไต่ที่ยังอ่อนแอด้านการตลาดอยู่

มาโนชมองว่านี่คือจุดอ่อนของเกษตรกรไทย ทำแล้วไม่มีที่ขาย ไม่มีตลาดที่สร้างความเป็นธรรม โดยเฉพาะตลาดยางเครป

อีกทั้งศักยภาพในการบริหารองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็งก็ทำได้ค่อนข้างยาก เพราะเกษตรกรไม่มีความรู้ความชำนาญ เก่งเพียงการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพ

แต่เมื่อต้องหันมาทำตลาด มาบริหารการผลิตที่สูงขึ้น มักจะล้มเหลวในท้ายที่สุด

ตรงนี้ภาครัฐต้องเข้ามาช่วยเหลืออย่างเต็มที่ "ปัญหาอย่างมันอยู่ที่ตลาด เรื่องฝีมือการผลิตเกษตรกรทำได้เพราะมีหน่วยงานให้องค์ความรู้ เช่น สกย. และ อสย. แต่สุดท้ายมาตายที่ตลาด"

ถ้าเป็นไปได้ประธานเครือข่ายสถาบันเกษตรกร สกลนคร บอกว่ารัฐควรส่งเสริมและหาตลาดผู้ใช้จ่ายให้แก่สถาบันเกษตรกรที่มีการแปรรูปร่างหรือผลิตยางคุณภาพ

ชาวบ้านเปลี่ยนมรดกสวนยาง วิถีปลูกไปใบทางที่ด

แต่อย่างไรก็ดีแม้ราคายางจะตกต่ำอย่างไร ก็ไม่อาจเปลี่ยนภาพสะท้อนความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของชาวสวนยางได้

เพราะนับตั้งแต่เกษตรกรหันมาปลูกยางมีรายได้ทุกเดือนๆ ละ 2-3 ครั้ง เงินไม่เคยขาดมือ จนใช้แทบไม่ทันในช่วงยางราคาสูง

ความเป็นอยู่ของคนทำยางในอีสานจึงดีขึ้นตามลำดับ

“ยางพาราทำให้วิถีชีวิตของเกษตรกรดีขึ้น ถ้าราคามันดีกว่านี้” ม่าโนชพูดอย่างมีหวัง

จากการที่เขาคลุกคลีอยู่กับเกษตรกรชาวสวนยางในฐานะแกนนำเกษตรกรของ จ.สกลนคร ทำให้เห็นความแตกต่างของความเป็นอยู่จากเดิมอย่างสิ้นเชิง โดยเฉพาะบ้านหลังใหญ่และรถยนต์คันโต โดยไม่ต้องรอความช่วยเหลือจากรัฐและไม่ต้องพึ่งพานายทุนเงินกู้ “ตกเขียว”

เพราะมีรายได้เข้ามาในครอบครัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะผู้ที่ทำสวนยางเองไม่ต้องจ้างแรงงานแต่อย่างใด

มาโนชสะท้อนอาชีพของเกษตรกรในพื้นที่ว่าชาวบ้านไม่ได้ทำสวนยางเพียงอย่างเดียว แต่ทำพืชที่มีความหลากหลายเป็นทางเลือก เช่น มันสำปะหลัง อ้อย และข้าว ซึ่งถือเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศไทย

โดยเฉพาะ “ข้าว” ทุกบ้านมีนาปลูก อย่างน้อยๆ ก็เพื่อไว้กินเองในครอบครัวไม่ต้องซื้อ

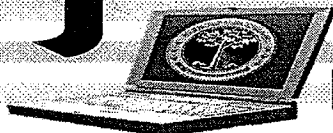
“แต่พืชหลักๆ เหล่านี้ก็กลับถูกแทรกแซงจากนักการเมือง ทำให้เกษตรกรไม่มีความเข้มแข็ง” แกนนำชาวสวนยางสกลนครสะท้อนออกมาอย่างนั้น

การดูแลสวนยาง และการทำยางแผ่นดิบของแกนนำเกษตรกรสกลนคร

อาชีพหลักของอดีตเกษตรกรอำเภอที่พัฒนามาเป็นแกนนำเกษตรกรชาวสวนยาง จ.สกลนคร วันนี้ คือ ทำสวนยาง 70 ไร่ แม้จะไม่ได้ลงมือทำเอง หากแต่เขาก็รู้ขั้นตอนและควบคุมการทำงานอยู่ตลอดเวลา

แม้ว่าการทำยางก้อนถ้วยจะราคาถูกกว่ายางประเภทอื่นๆ แต่ด้วยข้อดีหลายๆ ตัวที่เข้ากับวิถีชีวิตของเกษตรกรภาคอีสาน จึงทำให้ได้รับความนิยมสูง ว่ากันว่า ทำง่ายขายได้เงินไว มีรายได้เดือนละ 2-3 ครั้ง

มาโนชให้ข้อมูลว่าการดูแลสวนยางช่วงเปิดกรีดแล้วไม่ค่อยจะยากนัก งานหลักๆ คือ ใส่ปุ๋ย ให้อาหารยาง ซึ่งสัมพันธ์กับผลผลิตยาง โดยจะมีการใส่ปุ๋ยปีละ 2 ครั้งๆ ละครึ่งกิโล สูตรที่ใช้จะเน้นตัวหน้าและตัวท้ายสูง อย่างสูตร 30-5-18 ตามที่กรมวิชาการเกษตรแนะนำ หรือสูตร 21-7-14 (ต้นฝน) และ 15-9-20 (ปลายฝน)

สาเหตุที่ต้องให้ปุ๋ยตัวหน้าสูงเพราะเป็นตัวที่สูญหายเร็วมาก จนต้นยางกินไม่ทันจึงต้องใส่เพิ่มเข้าไปให้เพียงพอ

แต่ละปีต้องลงทุนปุ๋ยเคมีปริมาณมากกว่า 60,000 บาท เขาจึงทำการลดต้นทุนด้วยการหันมาใช้ปุ๋ยอินทรีย์เสริมปีละกว่า 40,000 บาท

รวมต้นทุนปุ๋ยสำหรับสวนยางของเขาจึงมากกว่า 100,000 บาท/ปี

ส่วนผลผลิตที่ได้จะนำมาผลิต 2 รูปแบบ ตามฤดูกาล คือ ช่วงเปิดกรีดใหม่ และหน้าฝนจะทำยางก้อนถ้วย ส่วนฤดูหนาวจะทำยางแผ่นดิบ เพราะน้ำยางดี มีปริมาณมาก และไม่มีปัญหาเรื่องฝน สำหรับการทำยางแผ่นดิบคุณภาพ

วิธีการทำยางแผ่นดิบ เริ่มจากการเก็บน้ำยางสดมากรองเอาสิ่งแปลกปลอมออก จากนั้นนำน้ำยางมาใส่ตะกวดๆ ละ 3 ลิตร น้ำเปล่า 2 ลิตร และตามด้วยกรดฟอร์มิค 94% ที่เจือจางแล้ว อัตรา 1:3 ปริมาณ 3 ช้อนแกง จากนั้นกวนให้เข้ากัน

กรดฟอร์มิคจะช่วยให้น้ำยางแข็งตัวดี เนื้อยางนิ่มยืดหยุ่นดี

จากนั้นนำไปรีดผ่านจักรรีด 3 รอบ ก่อนนำตากแดด 1 วัน และเก็บผึ่งไว้ในที่ร่มอากาศระบายดี ๕

ขอขอบคุณ

มาโนช ภูษาวิไลโรจน์

235 หมู่ 6 ต.คำบ่อ อ.วาริชภูมิ จ.สกลนคร 47150

โทรศัพท์ 08-7863-6954

อัจฉริยะ (Smart Officer) ของ สกย. ลบพื้นที่ ตรวจสอบยางทั่วประเทศกว่า 8 ล้านไร่ เร่งให้ความช่วยเหลือ เกษตรกรชาวสวนยาง

นายประสิทธิ์ ทิมิตเสน รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง รักษาการตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เผยว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบโครงการแก้ไขปัญหายางพาราทั้งระบบ ปี 2557 โดยมีมาตรการแก้ไขปัญหายางพาราระยะสั้นด้วยการสนับสนุนการช่วยเหลือแก่ครัวเรือนชาวสวนยางที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง ตามเป้าหมายจำนวน 991,717 ราย พื้นที่ปลูกยางประมาณ 8.97 ล้านไร่ทั่วประเทศ ซึ่งการช่วยเหลือเกษตรกรตามโครงการฯ ในครั้งนี้ เพื่อลดภาระและบรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกรชาวสวนยางด้วยการจ่ายเงินชดเชยแก่เกษตรกรที่มีต้นยางเปิดกรีดได้ขนาดตามหลักวิชาการ ซึ่งเป็นสวนยางเปิดกรีดมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 เดือน และอายุยางไม่เกิน 25 ปี พร้อมทั้ง เป็นพื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิ์ หรือสิทธิทำกินในพื้นที่นั้นถูกต้องตามกฎหมาย โดยมีหลักเกณฑ์การช่วยเหลือตามมาตราการ ดังนี้

1) ครัวเรือนเกษตรกรที่มีพื้นที่ยางเปิดกรีดไม่เกิน 25 ไร่ ตามพื้นที่เปิดกรีดจริง ส่วนครัวเรือนเกษตรกรที่มีพื้นที่ยางเปิดกรีด 25 ไร่ ขึ้นไป จะได้รับความช่วยเหลือครัวเรือนละไม่เกิน 25 ไร่

2) อัตราการช่วยเหลืออยู่ที่ไร่ละ 2,520 บาท

3) ครัวเรือนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนแล้ว จะได้รับการตรวจสอบพื้นที่จากคณะกรรมการฯ และได้รับใบรับรองจากสำนักงานเกษตรอำเภอ

4) ครัวเรือนเกษตรกรที่ได้รับใบรับรองแล้ว จะได้รับการช่วยเหลือผ่านทางธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)

นายประสิทธิ์ กล่าวเพิ่มเติมว่า ขณะนี้ พนักงานสงเคราะห์สวนยาง หรืออัจฉริยะของ สกย. กำลังเร่งลงพื้นที่ร่วมกับคณะกรรมการฯ ที่ได้แต่งตั้งขึ้น เพื่อตรวจสอบยางของพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางทั่วประเทศที่ขึ้นทะเบียนอย่างเร่งด่วนจากผลการดำเนินงาน ณ วันนี้ (17 ธ.ค.56) มีเกษตรกรชาวสวนยางขึ้นทะเบียนทั่วประเทศ จำนวน 1,193,332 ครัวเรือน ได้รับการตรวจสอบพื้นที่ 10,600 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ได้รับเงินช่วยเหลือไปแล้วทั้งสิ้น 202,176,450 บาท ซึ่งตามแผน สกย. จะต้องเร่งดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายใน 15 พ.ย. นี้ ขอให้พี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางที่ขึ้นทะเบียนแล้วให้ความร่วมมือและทำความเข้าใจกับหลักเกณฑ์ในการให้ความช่วยเหลือของโครงการนี้ด้วย

นอกจากนี้ สกย. ได้บูรณาการกับหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ทุกจังหวัดที่ปลูกยางพารา เพื่อร่วมกันให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางตามนโยบายของรัฐบาล เรื่อง การแก้ไขปัญหายางพาราทั้งระบบ ปี 2557 ขอเป็นกำลังใจให้แก่อัจฉริยะของ สกย. กว่า 700 คน ที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ในฐานะ Smart officer เพื่อตรวจสอบยางทั่วประเทศกว่า 8 ล้านไร่ รวมถึงดูแลครอบครัวชาวสวนยางเกือบ 1 ล้านครัวเรือน สกย. ยึดมั่นดังปณิธานของ สกย. ที่ว่า "กองทุนสวนยาง เคียงข้างเกษตรกร" นายประสิทธิ์ กล่าวทิ้งท้าย

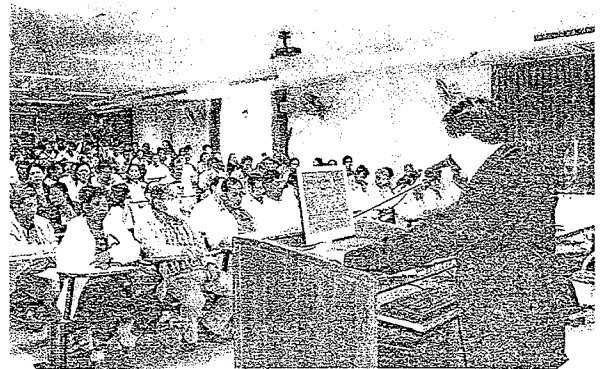
สภย.ร่วมจัดนิทรรศการ - สัมมนาครูยาง งานเกษตรอีสานใต้

เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2556 เวลา 09.30 น. รศ.ธีรพล บันสิทธิ์ คณบดีคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นประธานในพิธีเปิดการสัมมนาครูยางจังหวัดอุบลราชธานี หัวข้อ "การพัฒนาอย่างพวราก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจ

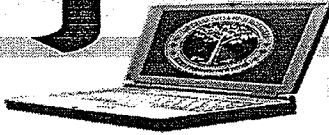
อาเซียน" ในงาน "เกษตรอีสานใต้ ครั้งที่ 7" จัดระหว่าง 1 - 10 พฤศจิกายน 2556 ณ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เนื่องจากครูยางและผู้นำเกษตรกรชาวสวนยาง เป็นบุคคลที่มีความสำคัญในการดำเนินงานตามภารกิจ ของ สำนักงาน

กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สภย.) เพราะเป็นเสมือนตัวแทน สภย. ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานของหน่วยงาน ตลอดจนสามารถให้คำแนะนำและถ่ายทอดวิชาความรู้ต่างๆ สู่ชาวสวนยาง ตามยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของ สภย. จึงนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องติดอาวุธทางปัญญา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้ครูยางและผู้นำเกษตรกรชาวสวนยางเกิดแนวคิดในการพัฒนาผลผลิตของตนเองให้มีคุณภาพ และมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เป็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การแข่งขันในเวทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 ได้อย่างมั่นคง

นายสมฤกษ์ กุลวนาโรจน์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า สภย.ได้กำหนดยุทธศาสตร์ว่าด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เพื่อให้เกษตรกรพัฒนาผลผลิตโดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการเพิ่มผลผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ เตรียมพร้อมเข้าสู่การแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผ่านกลไกของครูยางและผู้นำเกษตรกรในการขับเคลื่อนภารกิจและเสริมสร้างแนวคิดการพัฒนาผลผลิต สภย.จ.อุบลราชธานี จึงได้จัดโครงการสัมมนา เรื่อง "การพัฒนาอย่างพวราก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน" โดยมีผู้เข้าร่วมสัมมนาประกอบด้วย ครูยาง และผู้นำเกษตรกร มีวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ รวม 5 ท่าน ประกอบด้วย นายทรงธรรม จันทร์พิชัย หัวหน้าสำนักผู้ตรวจการ สภย. นางศิริพรอน อ้น

ชื่น นักวิชาการวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ ผู้แทนสำนักงานอุตสาหกรรม จ.อุบลราชธานี นายอดุลย์ โคตรพันธ์ ประธานเครือข่ายสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง จ.อุบลราชธานี นายธงชัย โทท่า บริษัท ศรีตรังอินโดอินดัสทรี จำกัด (มหาชน) โดยมีนายไพฑูรย์ สีลาพัฒน์ นักวิชาการวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เขต 11 เป็นผู้ดำเนินรายการในช่วงเข้าภาคบ่ายมีการประชุมสัมมนา เรื่อง "ยุทธศาสตร์ยางอุบลราชธานีสู่อาเซียน" วิทยากรประกอบด้วย นายประสิทธิ์ กาญจนานักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ คณะเกษตรศาสตร์ ม.อุบลราชธานี นายอดุลย์ โคตรพันธ์ ประธานเครือข่ายสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง จ.อุบลราชธานี และนายไพศาล ยอดจันดา ประธานกรรมการสหกรณ์กองทุนสวนยางภูจองนางะหลวย จำกัด โดยมี นายสมฤกษ์ กุลวนาโรจน์ ผช.ผอ.สภย. จ.อุบลราชธานี เป็นผู้ดำเนินรายการเสวนา

JICA เยือน สกย.

เมื่อคาริโอวางรากฐาน ตั้งองค์กรยางในพม่า

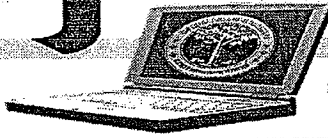

Dr.Kojchi FUJITA ที่ปรึกษาจาก Japan International Cooperation Agency (JICA) เดินทางเข้าพบ นายชัยวัฒน์ ฉันทิกุล ที่ปรึกษา สกย. เพื่อหารือและขอข้อมูล สภาพการณ์และบริบทของ สกย. ในปัจจุบัน ประกอบด้วย โครงสร้างการบริหาร กระบวนการให้การสงเคราะห์ตาม ภารกิจหลัก นโยบายในการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาว สวนยางของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดตั้งตลาดยาง ระดับท้องถิ่น การส่งเสริมให้เกษตรกรรวมกลุ่มและจัดตั้ง สหกรณ์กองทุนสวนยาง รวมถึง ข้อมูลการผลิตยางของ เกษตรกรซึ่งอยู่ในความดูแลของ สกย. เพื่อนำไปเป็นข้อมูล พื้นฐานในการวิเคราะห์การตั้งองค์กรของรัฐเพื่อดูแลเรื่อง ยางพาราในประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า

นายชัยวัฒน์ กล่าวว่า "สกย. มีระบบการบริหารอย่าง ชัดเจน โดยจัดตั้งเป็นฝ่ายต่างๆ ตามภารกิจ ของ สกย. ซึ่ง จะให้ความสำคัญกับการดูแลเกษตรกรชาวสวนยาง และ ขณะนี้ เกษตรกรชาวสวนยางไทย เริ่มมีแนวโน้มในการพัฒนา แปรรูปเพิ่มมูลค่าให้ผลผลิตของตนเองมากขึ้น อาทิ การแปรรูป เป็นยางแท่ง ยางรมควันอัดก้อน นอกจากนี้ สกย. มีโครงการ และการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาและเพิ่มผลผลิตให้แก่ เกษตรกรอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในโอกาสนี้ สกย. ในฐานะองค์กร ภาครัฐ มีความยินดีที่จะเป็นต้นแบบให้การศึกษากิจการ จัดตั้งองค์กรด้านยางพารา และจะช่วยให้ข้อมูลและประสานงาน กับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ทั่วประเทศ"

Dr.Kojchi FUJITA ที่ปรึกษาจาก Japan International Cooperation Agency กล่าวว่า "ที่ผ่านมา รัฐบาล ไทยได้ให้ความช่วยเหลือในด้านคำแนะนำเรื่องโครงสร้าง

พื้นฐานแก่รัฐบาลพม่ามาโดยตลอด ซึ่งในครั้งนี ทางสมาคม ยางพาราในประเทศไทย มีนโยบายที่จะผลักดันและจัดตั้งให้ เกิดหน่วยงานที่ดูแลเรื่องยางพาราในประเทศไทยขึ้นมาโดย เฉพาะ ดังนั้น JICA ในฐานะองค์กรที่มีบทบาทหน้าที่ในการ ให้ความช่วยเหลือประเทศโลกที่ 3 จึงได้รับการติดต่อและ ประสานงานจากสมาคมฯ โดย JICA เล็งเห็นว่า ประเทศไทยมีการจัดตั้งหน่วยงานของรัฐที่ดูแลเรื่องยางพาราโดย เฉพาะแบบครบวงจร และรูปแบบขนาดสวนยางพาราของ เกษตรกรของทั้งสองประเทศมีลักษณะคล้ายคลึงกัน นั่นคือ เป็นเกษตรกรรายย่อย ดังนั้น การจัดตั้งหน่วยงานน่าจะมี ความคล้ายกัน คาดว่า การศึกษาและรวบรวมข้อมูล รูปแบบ การดำเนินงานของประเทศไทย สามารถนำไปเป็นต้นแบบ ของการตั้งองค์กรด้านยางพาราของพม่าต่อไปได้"

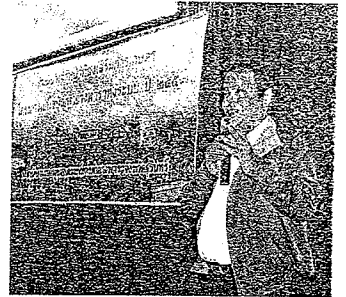
สภ.จ.สุรินทร์ ร่วมชี้แจง 'การขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกยาง'

สร้างความเข้าใจผู้ประกอบการในพื้นที่ เผย มอบเงินช่วยเหลือไปแล้วกว่า 9 แสนบาท

เมื่อเร็วๆ นี้ นายสมชาติ เกษร ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสุรินทร์ (สภ.จ.สุรินทร์) ร่วมกับเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการเกษตร และ นายวันชัย ทิพย์อักษร เกษตรจังหวัดสุรินทร์ จัดสัมมนาเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรจังหวัดสุรินทร์ เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราตามโครงการแก้ไขปัญหายางพาราทั้งระบบ ปี 2557 เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่มีแนวทางในการปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันตามคู่มือการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ปี 2556/57 ซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาลในการช่วยเหลือเกษตรกร โดยบางส่วนได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อสถานการณ์ เพิ่มความรัดกุมในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบาย กฎระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรฯ เข้าร่วมสัมมนาจำนวนกว่า 190 ราย โดยใช้ห้องประชุมชั้น 2 สภ.จ.สุรินทร์ ในการดำเนินงานสัมมนา

นายสมชาติ เผยว่า ขณะนี้ในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ มีเกษตรกรชาวสวนยางขึ้นทะเบียนเกษตรกรตามนโยบายของรัฐบาลในโครงการแก้ปัญหาราคายางทั้งระบบ ปี 2557 กับสำนักงานเกษตรจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 20,117 ราย ซึ่งคิด

เป็นพื้นที่สวนยาง 168,049 ไร่ โดยในจำนวนนี้ได้รับการตรวจสอบเอกสารเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งทางเกษตรจังหวัดได้ส่งเอกสารมาให้ สภ.จ. เพื่อดำเนินการลงพื้นที่สำรวจสวนยางพาราของเกษตรกรเป็นจำนวนทั้งสิ้น 2,186 ราย และ

ทาง สภ.จ.สุรินทร์ ได้ดำเนินการสำรวจเป็นที่เรียบร้อยแล้วจำนวน 1,663 ราย ขณะนี้ยังคงเหลือที่ สภ.จ.จะต้องเร่งลงพื้นที่เพื่อสำรวจสวนยางว่าเป็นไปตามเกณฑ์ของโครงการที่กำหนดไว้อีกจำนวน 523 ราย

ล่าสุดได้มีการมอบเงินช่วยเหลือตามโครงการฯ ไร่ละ 2,520 บาท ให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางที่ผ่านการขึ้นทะเบียนและผ่านการตรวจสอบพื้นที่เป็นที่เรียบร้อยแล้วจำนวน 381 ราย เป็นเงิน 960,120 บาท ในพื้นที่ 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอกาบเชิง อำเภอลำดวน อำเภอบัวเขต อำเภอศรีณรงค์ และอำเภอนินนารายณ์ ทั้งนี้ จะเร่งดำเนินการช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางให้แล้วเสร็จภายใน 30 พ.ย. นี้

วิชาการสวนยาง

เรื่อง...นายปราโมทย์ อธิกุล ท.สยกย. อ.ยะทา
ภาพ...นายธีระ เสาะสุวรรณ พสย.4

ตลาดน้ำยางสดยะลา

ภาพสมาชิกและคณะกรรมการกลุ่มชาวสวนยาง สยกย.บ้านลาแล

แก้ปัญหาขายแดนใต้

ตามที่ได้เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ.2547 ทำให้วิถีการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชนในพื้นที่ต้องเปลี่ยนแปลงไป ต้นเข้าก่อนออกจากบ้านต้องคิดว่า จะเกิดเหตุร้ายกับตนเอง ญาติพี่น้อง หรือบุคคลใดบ้าง?

หลังเสร็จสิ้นภารกิจหน้าที่การทำงานต้องรีบกลับบ้าน เพราะไม่อยากเสี่ยงภัยกับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา เพราะประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพหลัก คือ การทำสวนยางพารา ดังนั้นปัญหาที่เกิดขึ้น คือ เกษตรกรชาวสวนยางพาราไม่สามารถกรีดยางในช่วงเวลาตีหรือตอนกลางคืนได้ เนื่องจากมีความเสี่ยงภัยสูงและอาจเกิดอันตรายจากถูกลอบทำร้ายได้ง่าย ดังมีให้เห็นเป็นตัวอย่างแล้วหลายราย ทำให้ทางรัฐบาลต้องพยายามเร่งจัดหาวิธีทางแก้ไขปัญหาทุกแนวทาง ทั้งด้านความมั่นคง การศึกษา เศรษฐกิจ และอื่นๆ อยู่ตลอด

นอกจากนี้แล้วยังมีปัญหาอีกประการหนึ่ง คือ เกษตรกรชาวสวนยางพารายังต้องโอกาส ขาดความรู้ ความสามารถ และเงินทุนจัดหาอุปกรณ์ในการซื้อ-ขายน้ำยางสดตามความต้องการของตลาดที่มีเป็นจำนวนมาก เพราะขายได้ราคาดี มีขั้นตอนการดำเนินงานไม่ยุ่งยาก สะดวก และรวดเร็ว ทำให้ถูกพ่อค้าเอกชนในท้องถิ่นเอาเปรียบด้านราคาและการคิดเปอร์เซ็นต์เนื้องางแห้ง และด้วยปัญหาต่างๆ เหล่านี้เอง ที่ทำให้ทางรัฐบาลต้องกำหนดยุทธศาสตร์ในการฟื้นฟู

และพัฒนาอาชีพภาคการเกษตรตามศักยภาพของพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้เกิดขึ้น ด้วยการมอบหมายให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ยะลา บัตตานี นราธิวาส สตูล สงขลา ดำเนินการโครงการจัดตั้งตลาดน้ำยางสดระดับท้องถิ่นจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2551-2554 มีการจัดสรรเป้าหมายให้จัดตั้งกลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางที่ต้องการซื้อ-ขายน้ำยางสด พร้อมมอบอุปกรณ์ที่จำเป็น เช่น ถังรวมน้ำยางขนาด 2,000 ลิตร ตาชั่ง เครื่องคิดเลข, รอกโซ่ขนาด 5 ตัน, เครื่องมีอวดเปอร์เซ็นต์เนื้องางแห้ง ฯลฯ และจัดฝึกอบรมให้ความรู้จำนวนการซื้อ-ขายน้ำยางสดของเกษตรกรชาวสวนยางสมาชิกกลุ่มกับโรงงานแปรรูปน้ำยางสด โดย 1 ใน 30 กลุ่ม ของจังหวัดยะลา ที่ได้รับการจัดสรรตามโครงการนี้ คือ กลุ่มชาวสวนยาง สยกย.บ้านลาแล ตั้งอยู่บ้านลาแล หมู่ที่ 5 ตำบลกามัง อำเภอกาบัง จังหวัดยะลา ได้จัดตั้งเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2552 มีสมาชิก 21 คน เนื้อที่สวนยางเปิดกรีดยาง 385 ไร่ ทุนเรือนหุ้น 80 หุ้นๆ ละ 1,000 บาท 80,000 บาท มีคณะกรรมการ 7 คน นางกามีละ ยาเต็ง เป็นประธาน เริ่มเปิดดำเนินการทำธุรกิจซื้อ-ขายน้ำยางสดเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2553 มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

ประชุมชี้แจงจัดตั้งกลุ่มชาวนานาย สกย.บ้านลาแล

การดำเนินธุรกิจ ซื้อ-ขาย น้ำยางสดของกลุ่ม

การรวมประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2554 และรับเงินจัดสรรกำไรสุทธิของศูนย์ รวบรวมน้ำยางสดจังหวัดยะลา

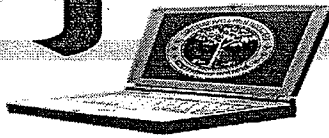
สรุปผลการประชุมใหญ่สามัญเพื่อจัดสรรกำไรสุทธิ กลุ่มชาวนานาย สกย.บ้านลาแล หมู่ที่ 5 ตำบลกามัง อำเภอกามัง จังหวัดยะลา

ครั้งที่	วันที่	กำไรสุทธิ (บาท)	จำนวน (คน)	ทุนเรือนหุ้น (บาท)	ปันผลต่อหุ้น (บาท)	เงินปันผล (บาท)	เฉลี่ยคืนต่อหุ้น (บาท)	เงินสำรอง (บาท)	ตอบแทนกรรมการ (บาท)	สงวนผลประโยชน์ (บาท)
1	30 เม.ย. 53	89,419	21	80,000	223	29,738	1.20	17,884	13,412	4,470
2	30 ธ.ค. 53	273,057	30	120,000	455	38,341.60	2.84	54,611	40,958	13,652
3	30 มิ.ย. 54	486,101	34	181,000	537	69,548	2.70	97,200	72,915	24,305
4	31 ธ.ค. 54	404,798	41	260,000	415	85,220	1.90	78,884	60,719	20,239

หมายเหตุ - เกณฑ์การจัดสรรกำไรสุทธิ
 1. ปันผลตามหุ้น 20%, 2. เฉลี่ยคืนตามน้ำหนักยางแห้ง 40%, 3. เงินทุนสำรอง 20%, 4. ค่าตอบแทนคณะกรรมการ 15%, 5. เพื่อสาธารณประโยชน์ (ขาดขาด) 5%
 - ทุนเรือนหุ้นกำหนดหุ้นละ 1,000 บาท สมาชิกลงทุนอย่างน้อย 1 หุ้น แต่ไม่เกิน 10 หุ้น

สิ่งใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นกับเกษตรกรชาวนานายบ้านลาแล เมื่อได้จัดตั้งกลุ่มชาวนานาย สกย.บ้านลาแล และสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอยะลา จังหวัดยะลา ได้พิจารณาเข้าร่วมโครงการจัดตั้งตลาดน้ำยางสดระดับท้องถิ่นจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปี พ.ศ.2553 คณะกรรมการและสมาชิกได้กระตือรือร้นเตรียมการรับซื้อน้ำยางสด มีการร่วมมือร่วมใจ แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบทำงานด้วยความสมัครใจ สมาชิกมีความพึงพอใจในการกำหนดราคารับซื้อและผลการคิดเปอร์เซ็นต์ได้อย่างดี ซึ่งแตกต่างจากพ่อค้าเอกชนในพื้นที่มาก ครั้นเมื่อเปิดบัญชีเพื่อจัดสรรกำไรสุทธิและมีการประชุมใหญ่สามัญ สมาชิกพร้อมด้วยบุตรหลานจะมาร่วมงานเลี้ยงพบปะสังสรรค์รับประทานอาหารร่วมกันอย่างมีความสุข และคณะกรรมการกลุ่มนำเงินกำไรเพื่อการสาธารณประโยชน์มาจัดกิจกรรมของชุมชนในเทศกาลต่างๆ เช่น งานวันเด็ก วันสำคัญทางศาสนาอิสลาม

ฯฯ ทุกคนมีความสุข ความพึงพอใจ ที่ได้นำน้ำยางสดมาขายที่กลุ่ม, ร่วมกิจกรรมต่างๆ ปัจจุบันกลุ่มชาวนานาย สกย. อ.บ้านลาแล ได้เข้าร่วมเป็นเครือข่ายกลุ่มน้ำยางสด โดยลงทุนและซื้อ-ขายน้ำยางสดกับศูนย์รวบรวมน้ำยางสดจังหวัดยะลา ตั้งอยู่ที่บ้านทุ่งยามู หมู่ที่ 4 ตำบลยุโป อำเภอมือ จังหวัดยะลา และได้รับการจัดสรรกำไรสุทธิเมื่อเปิดบัญชี ณ วันที่ 30 พฤศจิกายน 2554 เข้ากลุ่มเพิ่มเติมอีก 94,944 บาท นับว่าเป็นทางเลือกและความสำเร็จในอาชีพการทำสวนยางพาราของเกษตรกรชาวนานายบ้านลาแล เป็นตัวอย่างที่ดีแก่เกษตรกรชาวนานายจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่ทั่วไป นำความเจริญมั่นคงในอาชีพการทำสวนยางและความสงบสันติสุขเกิดแก่ชุมชน ประเทศชาติ ตามนโยบายการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ของรัฐบาล ๕

สภย. ระดมทีมทำงานแก้ปัญหาการค้ายางตามนโยบายรัฐ

นายเชาว์ ทรงอาวุธ รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เผยว่า ตามที่รัฐบาลขยายเวลาการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางเป็นสิ้นสุดวันที่ 15 ต.ค. ที่ผ่านมา ทำให้กระบวนการทำงานของคณะกรรมการตรวจสอบพื้นที่เปิดกรีดยาง ขยายเพิ่มขึ้นให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 30 พ.ย. 56

แต่สำหรับ สภย.ในพื้นที่จังหวัดใดที่สามารถดำเนินการตามกรอบการทำงานเดิมคือวันที่ 15 พ.ย. 56 นี้ จะเป็นการดีในการเร่งช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่ได้อย่างรวดเร็ว

ขณะนี้ข้อมูลทางกรมส่งเสริมการเกษตรได้รายงานต่อกระทรวงเกษตรฯ (28 ตุลาคม 2556) สรุปได้ว่า โครงการแก้ปัญหาหยางทั้งระบบปี 2557 มีเกษตรกรมาขึ้นทะเบียนจากการรับคำร้องตั้งแต่วันที่เปิดรับสมัครจนถึงข้อมูลอ้างอิงมีจำนวน 1,193,332 ราย จากทั่วประเทศจำนวน 69 จังหวัดที่ปลูกยางพารา

ในจำนวนนี้ มีการบันทึกในระบบสารสนเทศเป็นที่เรียบร้อยแล้ว 990,735 ครัวเรือน และจากการบันทึกข้อมูลในระบบดังกล่าว พบว่ามีเกษตรกรบางรายที่ข้อมูลยังไม่ถูกต้อง (ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ของโครงการที่รัฐบาลกำหนด) มีจำนวน 299,428 ครัวเรือน และส่วนที่เหลืออีกจำนวน 691,307 ครัวเรือน เป็นข้อมูลที่ต้อง และได้มีการดำเนินการส่งข้อมูลให้กับคณะกรรมการระดับตำบลเพื่อลงพื้นที่ตรวจสอบการเปิดกรีดยางต่อไปจำนวน 564,709 ครัวเรือน

“แต่ สภย.ทั่วประเทศ ได้รับข้อมูลของเกษตรกรเพื่อไว้สำหรับการลงพื้นที่ร่วมกับคณะกรรมการระดับตำบล นั้น จำนวน 485,495 ครัวเรือน เพราะฉะนั้น จะเห็นว่ามีส่วนต่างของข้อมูล ซึ่งสาเหตุอาจเกิดจากการส่งข้อมูลของเอกสารไม่ทั่วถึง ซึ่งส่วนหลักของโครงการ จะต้องดำเนินการสำเนาเอกสาร 3 ชุด (มอบให้ ปลัด อบต./เทศบาล สภย. และเกษตรกรจังหวัด/อำเภอ) แต่ในทางปฏิบัติ พบว่า บางพื้นที่ อาจมีการส่งเอกสารไม่ครอบคลุมทั้ง 3 หน่วยงาน ทำให้ข้อมูลที่ สภย. ได้รับอาจไม่ตรงกัน”

การตรวจสอบข้อมูลด้านการลงพื้นที่ของ สภย. ทั้ง 69 จังหวัด ณ ปัจจุบันนั้น ได้ดำเนินการตรวจสอบพื้นที่ไปโดยคณะกรรมการที่ตั้งขึ้น เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จำนวน 170,825 ครัวเรือน คิดเป็น 35.19% ของจำนวนรายชื่อที่ สภย. ได้รับจากการขึ้นทะเบียน โดยข้อมูลนี้ยังไม่ได้มีการส่งไปยังเกษตรอำเภอ/จังหวัด เพื่อส่งต่อไปให้อาณาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ เพราะยังขาดความสมบูรณ์ของเอกสาร เช่น การรับรองจากคณะกรรมการระดับตำบลทั้งหมด หรือเกษตรกรบางรายเองยังไม่ได้เซ็นชื่อรับรอง เป็นต้น ทำให้เกษตรกรได้รับใบรับรองตามที่กรมส่งเสริมรายงานเรียบร้อยแล้วเพียงจำนวน 30,058 ครัวเรือนและในจำนวนนี้ได้ให้ความช่วยเหลือโดยเป็นเงินช่วยเหลือด้านปัจจัยการผลิต จำนวน 23,665 ครัวเรือน คิดเป็นเงินทั้งสิ้น 578 ล้านบาทเศษ

นายเชาว์ เผยถึงกระบวนการทำงาน สภย.ว่า ด้วยระยะเวลาอันเร่งด่วน สภย. ได้มีการติดตามและแก้ไขปัญหาในระหว่างการปฏิบัติงานในพื้นที่ผ่านระบบเว็บคอนเฟอเรนซ์ (web conference) ทุกสัปดาห์ โดยแบ่งเรื่องของการติดตามผลของการความก้าวหน้าของการตรวจสอบพื้นที่ออกเป็น 3 โซน โซนแรก คือ พื้นที่ภาคกลาง ภาคตะวันออก และ ภาคเหนือ โซนที่ 2 พื้นที่ทางภาคอีสาน และโซนสุดท้าย คือ ในเขตพื้นที่จังหวัดภาคใต้